

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

PORT
Payé/Betaald
WEERT
Pays Bas/Holland

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 26 • Nr. 4 • april 2000

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Aangesloten bij KNBLO - NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp* en Jan van de Ven*
 *ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee

-♦-

**LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
 Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten**

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎/ Fax 0413-475467
 email: MvRoosmalen@hetnet.nl
 #

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
 Daelenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎0495 - 450325
 fax 0495 - 450327
 email: m.h.tromp@hccnet.nl
 #

Secretaris:

Jeannette van Boerdonk
Mr. van de Lindenstraat 6
 5469 GJ Keldonk
 ☎0413-211978
 email: vwb@IAEhv.nl
 #

Penningmeester:

Hein Lenders
 Herdersveld 159
 5665 JN Geldrop
 #

Bestuursleden:

Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎0495-537775
 #

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 #

Vacant

Wij zien uit naar:

**Dame of heer die zich met ons
 wil inzetten voor OLAT en de
 wandelsport....bent u dat?**
 #

Jos van den Bersselaar
 Hagenkampweg Zd. 146
 5615 DA Eindhoven
 ☎040-2524404
 #

Banknummer OLAT:

13.82.11.736
 t.n.v. penningmeester OLAT,
 Eindhoven

Gironummer OLAT:

17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT,
 Eindhoven

inhoud OLAT-Nieuws april 2000

Van de Voorzitter	4
Ledenadministratie: mutaties	5
: Onze jarigen	
Schijnwerper op: Sjef Koolen, prestatiewandelaar en Pelgrim	6
Wandelwegen: Wandelen over het Drenthepad, Piet en Janny Jansens	8
Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen:	11
- Snelwandelwedstrijd St.-Oedenrode	
- Kienehoef als decor	12
- Programma	
- OLAT Clubkampioenschap	13
- Snelwandelagenda	
13° Bossche 100 door Harry Littel	14
Clubreizen: Programma	15
In het spoor van Renier Snieders	16
Wandelen op dinsdag: Zomerprogramma	18
Wandeling op dinsdag 6 februari in Nuenen	19
Wandelvaria:	20
Het Anapurna Circuit deel 2 Jeanette en Vincent in Nepal	
Een dagje stappen met Wil van Coenen, met Cees Punselie	25
50 km Euraudax in Driebergen, door Harry Littel	26
Wandelwetenswaardigheden in Nederland en Denemarken	28
Met Euraudax over de Utrechtse Heuvelrug met Coos en Henri	28
WIEGO op carnavalszaterdag, met Peter van de Ven	30
Constant-Bericht: met Constant Dedel in Zaandam	31
De levensloop	31
.....	
OLAT en andere recreatieve tochten	
Foto voorkaft: Clubreis maart, slalom in het Zoerselbos Met diverse foto's van: Piet Jansens, Jeannette en Vincent, Ad van Asten, Eindh. Dagblad Plaatjes, wapens enz: Coos en Henri, Peter van de Ven	

**Ledenadministratie en
 Clubreizen:**

Theo Tromp
 Daelenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎0495-450325 fax -450327

gironr. 70.68.01
 t.n.v. OLAT-clubreizen
 Weert.

Boetiek:

Mia Dielesen
 ☎040-2552742

Wandelgidsen:

Francien van de Laar
 ☎0499-471298

Startbureau:

Jos van den Bersselaar

Parkoersen:

Ad Verbakel

Kempische Wandeldagen:

Jos van den Bersselaar
 ☎ 040-2524404

secretariaat KWD:

Tineke de Kort
 ☎0492-382713

Lange afst.-Prest.-Snelwand.:

Mariet Ahlers ☎040-2926699

OLAT-verzorging:

Willem Schoonhen
 ☎ 040 - 2420422

Vierdaagse Nijmegen:

Regina Martens
 Esther v/d Velden
 Hein Lenders

Public Relations:

Toon van Wordragen

Van de Voorzitter

Record Record

Opnieuw heeft OLAT en nieuw RECORD behaald en wel met de winterseriewandeling in Rosmalen, hier hadden zich maar liefst 1077 wandelaars in laten schrijven om in deze prachtige omgeving van Rosmalen te kunnen wandelen. De wandelaars waren weer zeer tevreden over de uitgezette route, en ook de verzorging die ze onderweg kregen werd zeer gewaardeerd. Alle medewerkers bedankt. Het oude record stond op naam van Oostelbeers en wel op 15

februari 1998. Hier hadden 1013 wandelaars aan deelgenomen. Ook de laatste winterserie 1999/2000 gehouden in Leende heeft inmiddels alweer plaats gevonden, wat hier het aantal wandelaars zal zijn weten we nu nog niet, wat ik wel al weet is dat we op zondag 5 maart hebben voorgelopen in Leende en hebben mogen genieten van een mooi winterlandschap, het had die nacht gesneeuwd zodat 's morgens alles mooi wit was. Ook de route was zeer mooi (dit maal uitgezet door Theo Tromp). Onderweg werden we verrast met een verzorging door Theo. Op zondag 27 februari hebben we met enkele OLAT leden deelgenomen aan de Nationale wandeldag in Lommel georganiseerd door W.C. Milieu 2000. Hier mochten ze ruim 9000 wandelaars begroeten. Een gezegde is (wat men verdient krijgt men) dat was hier van toepassing, want ze hadden de weergoden mee. Het waren mooie wandelingen, goed geregeld en verzorgd. Na, om 15.00 uur nog even op receptie te zijn geweest i.v.m met hun 20 jaar bestaan - hier werden tevens de prijzen uitgereikt, die behaald waren met de wandelingen-, zijn we om 16.30uur huiswaarts gegaan. De maand maart is voor het bestuur een drukke maand: 11maart vergadering NBWB in Tilburg, waarna receptie - afscheid van Wim van Diessen -, die zich na 43 jaar in diverse functies voor de NBWB te hebben ingezet, waarvan de laatste 15 jaar als voorzitter, de uitdaging nu aan een ander geeft. Zondag 12 maart prestatie- / snelwandelen in St.-Oedenrode. Zondag 19 maart laatste winterserietocht in Leende. Op 22 maart hebben we een evaluatie bijeenkomst met Milieu 2000 in Luyksgestel en op 26 maart de Vakantie-Anders-Beurs in Nijmegen waar we als OLAT ook aanwezig zullen zijn. Zaterdag 1 april is de jaarvergadering van de KNBLO kring: Zeeland / Brabant, in Etten Leur.

Op onze bestuursvergadering van maart is besloten om onze Alg. Jaarvergadering niet op zaterdag 18 november te houden zoals gebruikelijk was voorafgaande aan onze 1^e Winterserietocht van het seizoen 2000/2001, maar op zaterdag 25 november een week na de tocht. De eerste Winterserie wandeling van het seizoen 2001/2002 zal plaats vinden in oktober 2001 en de tocht in december 2001 zal dan vervallen. Dit in verband met mindere belangstelling wegens voorbereidingstijd voor de feestdagen.

Tot volgende keer

Voorzitter M. v. Roosmalen

33^e Winterserie OLAT werd succesvol afgesloten

De 5^e tocht van onze 33^e winterserie werd evenals de vier voorgaande tochten een geweldige happening. Aanvankelijk leek ook "Du Commerce" een maatje te klein, maar toen alles eenmaal liep bleek het een puur gezellige feestzaal waar veel wandelaars hebben genoten. De dank van alle wandelaars gaat naar de hele OLAT crew die de afgelopen 33^e winterwandelserie van OLAT optimaal hebben begeleid. In Leende kwamen precies 900 wandelaars aan de start zodat we voor deze uitgave bijna, welhaast, zeg maar van **4000 WANDELAARS** mogen spreken. **OLAT dankt al die wandelaars die deze winter de weg vonden naar een of meer van onze tochten.** A.v.Asten

Redactieadres:

Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
☎/ Fax 0499-473767
E-mail

a.h.van.asten@hccnet.nl

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten
Peter van de Ven
Toon van Wordragen

Freelance:

Lies Wesseling

Ook werken mee:

Piet en Janny Jansens
Philip Krul, Coos en Henri,
Harry Littel, Constant
Dedel, Cees Punselie, Cor
Broerse, Jeannette en
Vincent

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren kopij:

Vóór 19 april 2000
(voor plaatsing in het
meinumner)

OLAT-Nieuws verschijnt
maximaal 11 keer per jaar.
Het volgende nummer komt
uit op 12 mei

OLAT-WEBsite:

www.wandel-olat.org/

LEDENADMINISTRATIE: Daelenbroek 32, 6002 VN WEERT
☎ 0495-450325 Fax 0495-450327 e-mail m.h.tromp@hccnet.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Door: Theo Tromp

Aangenomen:

Martha de Heus	4116 EK Buren	Trudy Taal	5348 GW Oss
Jack van den Broek	4116 EK Buren	Peter Hendriks	5431 KL Cuyk

Adreswijziging

Wim van de Kerkhof voorheen R.Korsakowlaan Eindhoven; nu Dorpsstraat 16, 5595 CH LEENDE

aanmeldingen

Bart Gorissen	Kapiteelpad 15	6543 LT NIJMEGEN	19-05-1966
Leo Hoogeveen	Tomakker 89	5673 LC NUENEN	30-08-1939
Peter Hendriks	Valkenhorst 29	5431 KL CUYK	16-12-1951
Tini Snoeijs	Karel de Stoutestraat 24	5616 CS EINDHOVEN	17-04-1931
R.C.J. der Kinderen	Amienslaan 51	5627 PN EINDHOVEN	31-05-1967

Een spoedig herstel wensen wij aan:

Jan Knol: bij onze eerste clubreis van het seizoen misten wij Jan. De reden is dat hij herstellende is van een bekkenbreuk. We zien hem graag weer snel op de been en wensen hem een voorspoedig genezing.

...En het is bijna niet voor te stellen, maar ons zeer bekende lid **Lodewijk (Loek) Zwennes** is geveld door een hernia. Hij zal minimaal vijf weken 'buitenspel' staan. Voor degene die hem willen opvrolijken met een kaartje zijn adres: Hekkenlaan 50, 2511 Z A, 's Gravenhage

Dank namens

Tjeu van den Kerkhof, die herstelt van een kuitbeenbreuk en ruggewervelfractuur. Toen ik Tjeu onlangs bezocht was hij zeer optimistisch. Hij vroeg mij zijn dank over te brengen aan vrienden en bekenden, die hem in woord of gebaar de kracht geven met geduld te wachten op volledig herstel.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

April

16	Simon Willems	Gastel	22	Leon van de Zanden	Someren
17	Frans van den Boom	Helmond		Lies Bouwmans-van Geleuken	Weert
	Bep Smeets	Weert		Jack Hendriks	Veldhoven
	Maarten van de Horst	Eindhoven		Ben van der Velden	Veghel
	Piet van de Ree	Maarheeze	23	Piet van de Steen	Arnhem
	Kees Simons	Nuenen	24	Govert Kornet	's Hertogenbosch
	Tini Snoeijs	Eindhoven		Antoinette Vissers-Arts	Mill
18	Piet Knoester	Geldermalsen	25	Tonny de Jong	Oisterwijk
	Carien Rutten	's Hertogenbosch	26	Jan Knol	Rosmalen
	Gerard Billekens	Geldrop		Bas Zijlmans	Kaatsheuvel
19	Els Lambregts-van Galder	Etten-Leur		Toon van de Broek	Mill
	Jannie Treur-de Koning	Geldrop	27	Harold Jansen	Eindhoven
	Walter Brinkman	Helmond		Jose Davidse-Dieten	Eindhoven
	Hans Stienen	Helmond		Annette Zwart	Amsterdam
20	Jan van Boerdonk	St.-Oedenrode	28	Anita Vernie	Maasbracht
21	Tjeu van den Kerkhof	Weert	29	Martin Goossens	Dommelen

30	Ilse de Boer Constant Dedel Gisela Schoenaker-Vemer	Asten-Ommel Baarn Eindhoven	8	Esther van der Velden Kor Bruins Lenie Franssen Ineke Geers-van Loon Gerard Meeuws	Veghel Zevenaar Weert Vught Someren
Mei					
1	Kees van Summeren Piet van Buul	Nijnsel Eindhoven	9	Frijters Annie Beekmans	Klundert Beek en Donk
2	Lenie Kraker-Kalb Albert van de Schans	Eindhoven Eindhoven	10	Van de Berg Jack van den Broek	Weert Buren
3	Jaap Rottier	Eindhoven	12	Peter van de Ven	Cuyk
4	Marika van Hout Gerard de Rooij	Eindhoven Breda	13	Gerard Visser Toon Vissers	Veghel Keldonk
5	Pia Kersten Hannie van Uppelschoten Jose Schimmel	Zevenaar Geldermalsen Geldrop	14	Jacqueline Dietvorst Henk Rutten	Veldhoven St. Hubert
6	Tinny Coolen-Cuijpers Rob van Montfort	Nederweert Vught	15	Henk Plasman Wim Linssen	Best Eindhoven
7	Anton Stoop	Beek en Donk		Albert van Heijningen	Kerdriel

In gesprek met: Sjef Koolen -Lange Afstand Prestatie Wandelaar - 'Een pelgrim'

Het is Woensdagmiddag als ik samen met mijn vrouw richting Limburg rijd om een interview te hebben met Sjef Koolen. Nu is het niet moeilijk om in Limburg plaatsen te zoeken, die liggen daar gewoon links of rechts van de weg, maar het plaatsje waar Sjef met zijn vrouw Tiny woont is Eind en waar zoek je dat. We zijn er gekomen.

Sjef is een nakomeling uit een oud geslacht, dat al eeuwenlang bestaat. Heel lang geleden, werd de familienaam met een 'C' geschreven, maar in 1914 is door een ambtenaar bij de gemeente Nederweert een vergissing gemaakt en sindsdien is de achternaam Koolen met een 'K'. 'Het is ook meteen de rijke tak', zegt Sjef.

Sjef en Tiny zijn zo'n 35 jaar getrouwd, hebben een zoon en een dochter en ze zijn opa en oma van een kleinzoon en kleindochter.

Voor zijn vak is Sjef altijd schilder geweest, dat werk heeft hij gedaan vanaf zijn schooltijd en hij heeft zowat zijn hele loopbaan de karweitjes alleen opgeknapt, 'en ik heb altijd met plezier gewerkt', aldus Sjef.

Als hobby noemt hij alles wat beweegt: fietsen, vogels, zwemmen, jeugdvoetbal-begeleider en hardlopen. Met deze laatste hobby komen we ook meteen bij zijn jongste hobby: het lange afstand prestatiewandelen.

Als ik naar het begin van zijn wandelcarrière vraag, heeft Sjef zijn verhaal klaar.

'Ik ben altijd een fanatiek marathonloper geweest en op een goeie keer spraken we met een aantal lopers onder elkaar af om de Kennedymars in Someren te gaan wandelen. In mijn hele leven, had ik nog geen meter gewoon voor m'n plezier gewandeld. En ik heb ook nog nooit in mijn leven zo afgezien, als tijdens die eerste Kennedymars. Verschillende keren heb ik op het punt gestaan ermee op te houden, maar m'n doorzettingsvermogen heeft toch geresulteerd

in de aankomst in Someren, 's middags om halfvijf. Vijf dagen heb ik geen voet meer kunnen verzetten, zo stijf als ik toen ben geweest.' 'Ik was toen 47 jaar', zegt Sjef met zijn bekende glimlachje om de mond.

'Omdat je op een gegeven moment toch moet stoppen met hardlopen, heb ik toen voor mezelf besloten om ze het jaar daarop in Someren eens wat anders te laten zien.' 'Ik ben gaan trainen voor de Kennedymars.'

Je bent natuurlijk ook direct bij OLAT terechtgekomen?

'Niet meteen, maar op een van mijn trainingstochten ontmoette ik een wandelaar, die me het een en ander over de prestatiewandelsport vertelde, die man heette Theo en toen was het natuurlijk zo gebakken. Zelf weet je natuurlijk ook nog wel hoe dat toen ging, we zijn samen wel eens 's morgens om halfnegen in Someren aangekomen, nog geen mens op straat om ons toe te juichen. Van het begin af heb ik me gespecialiseerd op de echt lange afstanden, zoals Nijmegen-Rotterdam over 160 km.'

'Mijn grootste voldoening vind ik in tochten van meer dan 100 km en

dan zonder pauze, alleen af en toe stilstaan om iets te eten.'

*Welke tochten in Nederland beval-
len je goed?*

'De Bossche-100, daar kan van alles gebeuren, Nijmegen-Rotterdam en Amsterdam-Tilburg.' *En in België?* 'In België loop ik heel graag lange tochten, daar ben je niet zo aan die vervelende wachttijden gebonden, je pakt je boeltje en je loopt aan. Plombière-Houffalize is mijn lievelingstocht, die heb ik 11 keer gedaan. De 100 EM, vind ik ook zo'n geweldige uitdaging. Die kun je indelen naar gelang je wilt presteren. Heb je zin om die 160 km in 22 uur te doen, dan kun je je daarop richten en hoef je niet na b.v. 75 km een half-uurtje of zo nutteloos gaan staan wachten, maar maak je een loop-schema voor jezelf en dat vind ik beter.'

Sjef je bent Centurion C-874.

'Ja, dat is me in 1990 overkomen. Ik was weggegaan op een tijd van rond de 22 uur, maar door de extreem hoge temperatuur kon ik dat niet bolwerken. Het was afzien, bij een temperatuur van 37° C vielen de deelnemers bij bosjes tegelijk uit. Ik heb het toen gehaald met een gemiddelde van zo'n 7km/u in de tijd van 23 u 02 m 28 s. Je gelooft het niet, maar je schoenen bleven in het teer steken en waren na afloop helemaal verschroeid. Ik ben daar ook nooit meer naar toe geweest, niet voor dat uitzonderlijke weer natuurlijk, maar het kostenplaatje voor zo'n wedstrijd ligt nogal hoog.'

'Hier in Nederland heb ik al heel vaak deelgenomen aan de Internationale weekends en die beval-
len me ook uitstekend.'

*Hoe denk je in het algemeen over
het Nederlandse lange afstand
wandelen?*

'De toekomst van het lange afstand wandelen in Nederland zie ik op het ogenblik niet zo rooskleurig. Overall waar je deelneemt zie je steeds dezelfde gezichten en dat is

al verschillende jaren zo. Niet dat het erg is dat je steeds dezelfde deelnemers ziet, maar er is geen jeugdige aanwas en dat is het ergste. Dan kan er nog zo veel gepromoot worden, maar als er geen nieuwe mensen komen, dan houdt het een keer op, en dat is jammer.'

*Hoe zie je de ontwikkelingen bij
OLAT, nu de euforie van het wed-
strijd-en prestatiewandelen is weg-
geëbd en het recreatiewandelen
een grote vlucht heeft genomen?*

'Het is nu stukken gezelliger dan vroeger, toen had je geen tijd voor elkaar, het handje omhoog en even gedag zeggen, was alles. Je kreeg er geen vijanden door, maar gezelligheid is toch iets anders. Nu zie je de wandelaars onderweg gezellig een babbeltje maken en bij de caferusten lijkt het soms meer op een kroegentocht, dat is gezelligheid en daar heb ik geen problemen mee. De onderlinge competitie is weggefallen, daar hebben de

meesten
nu
gezellig-
heid voor te-
ruggekreg-
en.'

*Ik vraag
aan Tiny
hoe haar
het
recreatief
wandelen
bevalt?*

Ze is vol enthousiasme over het wandelen en met de snelheid van Sjef heeft ze geen probleem. 'Die wacht wel op me tot ik 's avonds mee naar huis ga.' Tiny heeft Sjef ook heel vaak begeleid op zijn grote prestatietochten, maar ook met helpen bij andere prestatiewandelingen is ze graag van de partij. Zo geeft het haar nog steeds voldoening dat ze samen met Sjef, Servee en anderen Antoon Stoop

destijds hebben mogen en kunnen begeleiden tijdens zijn voorselecties en de uiteindelijke monstertocht in Frankrijk. Ook bij snelwandelwedstrijden is Tiny vaak van de partij. Bekertjes drinken aanreiken is zo'n leuke bezigheid: de wandelaar pakt het aan en gooit het voor je voeten weer op de grond. Anderen, die de snelwandelsport niet kennen verbazen zich daarover, maar je moet weten dat die jongens alleen bezig zijn met hun presteren en niet elke keer dank je wel kunnen zeggen.'

*Sjef je bent bij OLAT op zaterdag
voor de winterserietochten ook
lang pijlenophanger geweest!*

Ja, ik heb dat tien jaar met veel plezier gedaan. En dan op zondagmorgen weer voorlopen of alles nog op z'n plaats hing! *Heb je daarbij ooit vreemde ervaringen meegemaakt?*

'Wat je vreemd wilt noemen!' 'Het was eerder regelmaat, als we een

hele zaterdag op stap waren geweest met de pijlen en op zondagmorgen vanaf zeven uur nog eens de zaak naliepen, dan mocht je niet vreemd opkijken als er dan 's middags zekere personen naar je toe kwamen om de drieënehalve gulden deelnemersgeld te vragen, die je nog niet betaald had. Ik heb er nooit mee gezeten, maar of je het vreemd wilt noemen?'

Je bent nog steeds actief met je prestatiesport bezig.

'Ja, ik train twee keer in de week hier in de buurt, over een vast rondje van 18 km. Ik doe daar twee uur over. Als tijdverdrijf kijk ik ondertussen uit naar vogels, ik traceer ze en als ik iets bijzonders zie, sein ik dat door aan de vogelwachters waar ik ook lid van ben.' *Tijdens de afgelopen winter heb je vaak met Ad Verbakel tochten uitgezet en voorgelopen, hoe beviel dat?*

'Dat is een mooie ervaring geweest. Onlangs heb ik ook al het idee geopperd om met een paar man op die manier tochten te gaan opzetten en voorlopen op b.v. de 40 km, gezien mijn ervaring zal daar veel belangstelling voor zijn.'

Sjef; je samen op stap gaan met Ad Verbakel had natuurlijk ook nog een andere reden?

'Ja, zoals je weet gaan Ad Verbakel en ik op 2 april op pelgrimstocht naar Santiago de Compostela in noordwest Spanje.'

Ben je er klaar voor? 'Helemaal', zegt Sjef vol overtuiging. 'We hebben tijdens onze voorlooptochten elkaar grondig leren kennen en op dat gebied verwacht ik helemaal geen problemen. Ook onze foerage en alles wat er nog meer komt kijken voor zo'n tocht hebben we met elkaar afgestemd. Onze rugzakken wegen elk ongeveer 14 à 15 kg. We hebben het plan om per dag ongeveer 30 km te wandelen, afhankelijk van het weer kan dat natuurlijk een beetje schommelen. Rustdagen hebben we niet ingepland, als het een dagje niets doet

dan regenen, kunnen we altijd nog zien of we een dagje pauzeren.

Het aardige is dat we in Vessem willen beginnen, bij 'De Jacobushoeve', of ik daar te voet naartoe ga, is nog een vraag, we komen immers later op weg naar Maastricht ook hier langs! Vanaf Maastricht gaan we dan door België via Bouillon naar Frankrijk. Hier volgen we meestal een GR langs plaatsen zoals Chalons, Trojes naar Veزالay (900 km) waar onze eerste Post Restante is. Dan van Bourbon naar Le Puy waar we weer westwaarts gaan. In Recondour is weer een Post Restante, vandaar gaan we via Cahors naar Lourdes. Bij St. Jean-Pied-de-Port hebben we er 1900 km opzitten en gaan we over op de Spaanse Camino Aragones. We hebben dan nog 900 km voor de boeg. *Sjef, hoe ga je de tocht onderweg beleven?*

'Ik ben een gelovig mens', zegt Sjef vol overtuiging. 'Daarom hebben we in overleg ook Lourdes in onze tocht opgenomen. Natuurlijk zit er ook een avontuur in zo'n tocht verweven. We zijn drie maanden onderweg. We hebben met de naaste families afgestemd, hoe we zullen handelen als er in Nederland onverhoopte dingen gebeuren. Per slot van rekening hebben ze je daar in de rimboe niet een, twee, drie gevonden

en gaan daar zeker dagen overheen.

Ik zie de tocht echter beslist niet als een prestatietocht, als er fysiek iets mis gaat mag dat beslist niet ten koste gaan van je gestel en moet een keuze die gemaakt wordt ook definitief zijn, hoe pijnlijk dat op zo'n moment ook zal zijn. Mentaal kunnen we het aan!'

Tot slot laat Sjef vol trots zijn pelgrimsstaf zien, die hij eigenhandig heeft gemaakt van notelaarhout. Wij wensen Sjef en Ad een goede en behouden tocht, misschien nog eens een verhaaltje hoe het in werkelijkheid was. Sjef en Tiny be-

dankt voor het gesprek.
Ad van Asten

24e ASTENSE PAASTOCHT

2e paasdag 24 april 2000

café 'J. Van Hoek'   Markt 12   Asten

10-15-20-30-40 km

Wandelen over het Drenthepad - Streekpad nr.6

Piet en Janny Jansens

Na de 4-Daagsen van Apeldoorn en Nijmegen hebben wij (Piet en Janny) nog een paar weken over en lijkt het ons wel mooi om in Drenthe het Streekpad nummer 6, of wel "Het Drenthepad" te gaan wandelen. In het voorjaar

hadden we tijdens de "4-Daagse van Diever" al opgemerkt hoe mooi en rustig het daar allemaal is en dat willen we in de zomer als de heide bloeit nog wel eens terugzien.

Het "pad" is een wandelroute van ruim 260 km rondom Drenthe en is uitgezet door het NIVON. De route is Geel - Rood gemarkeerd en gaat grotendeels door natuurgebieden, kleine dorpjes en over stille landweggetjes. Voor de routebeschrijving gebruiken we de NIVON-Gids, een uitgave van 1996. Omdat de beschrijving van het Drenthepad in Emmen aanvangt, vinden wij het ook wel zo aardig om daar dan maar te beginnen.

Van te voren is al weer het een en ander uitgewerkt, zoals de lengte van de dag-etappes en het uitzoeken van campings, natuurlijk het liefst langs of zo dicht mogelijk langs de route. Het systeem wat we hanteren is dezelfde als voorgaande jaren. De caravan telkens een etappe vooruitbrengen en dan er naar toe wandelen.

Op woensdag 28 juli 1999 vertrekken we naar Boerderij-Camping "De Lindehof" in het dorpje GEES, westelijk van EMMEN, en pal aan het Drenthepad gelegen. De camping heeft 15 mooie plaatsen en is (met ons er bij) helemaal vol, het is tenslotte hoogseizoen ! De planning is dat we op vrijdag zullen beginnen.

Vrijdag 30 juli 1999, EMMEN - GEES 20 km

Omdat onze plaats op de camping alweer besproken is, worden we verzocht om 's ochtends de caravan wat opzij te zetten zodat de nieuwe bewoners er op kunnen. Om half acht stappen we op de bus - de

halte is precies vóór de camping - die ons naar Emmen brengt. Bij het busstation stappen we uit en zijn gelijk op de route voor vandaag. We treffen het met het weer. De voorspelling is dat het zo'n 28 ° C zal worden, wel wat warm, maar beter dan regen.

Na het gehucht Westenesch wandelen we over het Oranjekanaal - wat we nog diverse keren zullen doen - en langs Manege "De Eekwal" het bos in. Omdat de markering niet duidelijk aangegeven is lopen we op een fietspad de verkeerde richting op, maar kunnen dat met behulp van de Stafkaart snel herstellen. Even later gaan we onder de N-34 door en vervolgen de route richting Diphooorn. Op de ANWB-Paddestoel staat geschreven dat dit gehucht niet meer bestaat (?), maar het is er gelukkig nog wel. Het dorpje heeft zelfs een paar mooie Saksische boerderijen.

Om 10.00 uur wandelen we SLEEN binnen, voor ons nog bekend toen we er vier jaar geleden door kwamen tijdens het wandelen van het "Pieterpad", en ook nu is het tijd om bij C.R. Zwols een pauze te houden

onder het genot van een kopje koffie. Ook toen was het erg warm, maar hier zitten we lekker onder de hoge bomen in de schaduw recht tegenover de prachtige kerktoeren, de hoogste van Drenthe. Op de Brink staat een mooi versierde praalwagen die aan een bloemencorso heeft meegedaan en de samenvoeging van een aantal gemeenten uitbeeldt. Op de wagen staat de tekst: "Gemeenten verdwenen, Bee den die bleven".

We verlaten Sleen aan de westzijde, volgen wat zandwegen tussen houtwallen door en steken de brug over van de Westerstroom, een mooie plek om hond Castor (ja, hij is er ook weer bij !) even te laten zwemen en af te laten koelen. Na het passeren van Havezathe "De Kléncke", een kasteel uit de Middeleeuwen, en boerderij "Het Tolhoes" gaan we het Natuurgebied "Het Klénckerveld" in.

Onder een boom rusten we wat uit en zien dat een heidekikker parmantig op de rugzak gaat zitten (die op de grond ligt). Castor vindt dat maar vreemd en wil net aan hem gaan snuffelen, maar dan springt de kikker met een mooie sprong het heideveld weer in.

1e etappe

In OOSTERHESSELEN staat een prachtige Drentse Hallehuisboerderij, een zgn. achterbaander (waar je met beladen wagens naar binnen reed), met een achttiende-eeuwse gevelindeling en een schaapskooi van leem met gevlochten stro. Wij hebben meer aandacht voor de boerderij ernaast waar ze ijs verkopen, wel zo lekker met deze warmte. Het is nu nog een klein stukje naar GEES, doch wel over een open gebied (heet !) en passeren het "Jeudenkerkhof" aan de rand van de Geeser esch. Een grafsteen uit 1877 met de familienaam Soosman is nog de enige herinnering aan een vroegere Joodse gemeenschap, welke uit hooguit vijftien personen van "Mediene" afkomst bestond. Dit is een andere tak dan de ons bekende "Mokumers".

Om 13.00 uur zijn we terug op de camping, even wat drinken, douchen en dan de caravan aankoppelen en op weg naar **ORVELTE**. We kunnen terecht op S.V.R.Camping Nieuw-Vredebest van de Familie v.d.Knaap (?). Het is een nieuwe boerderij met veel vee die betrokken is nadat de bestaande boerderij in Vlaardingen weggesaneerd werd. Er is altijd wat meer drukte op een camping waar de boerderij nog volop in bedrijf is - natuurlijk worden er net weer kalveren geboren tijdens onze aanwezigheid - wat wij wel zo leuk vinden.

**Zaterdag 31 juli 1999,
GEES - ORVELTE 27 km**

Er wordt een hittegolf gemeld, meer dan 30 ° C !!. Eigenlijk te warm om te lopen, maar ja, in de regen wandelen vinden we toch ook niet gezellig, dus vroeg op pad. Met de auto terug naar GEES, waar we om half acht beginnen bij "de grootste zwerfkei van Nederland". Dat hebben we meer gehoord, elk dorpje die op de toeristische kaart wil komen, heeft wel iets waar ze zich op beroemen. Dan is het weer de grootste, of de zeldzaamste of zelfs het kleinste, als het maar genoemd wordt. Afijn, we zien het wel, maar mijn gevoel zegt me dat ik toch ergens anders ook wel eens zo'n grote kei gezien heb.

GEES zelf bestaat grotendeels uit oude rietgedekte boerderijen, allemaal mooi gerestaureerd en meestal bewoond door "Drenthenerders". Midden in het dorp is een geitenfokkerij en de dieren lopen met tientallen voor de hekken te dringen

als we voorbij komen. Door het bos bereiken we "De Hooge Stoep" een natuurgebied, en houden voordat we er doorheen gaan eerst een koffiepauze. In de Gids hebben we kunnen zien dat we weinig cafeetjes tegen zullen komen, dus zijn we voorzien van een thermosfles met koffie en ander drinken.

We lezen op een bord dat het gebied tussen 1 april en 1 november niet betreden mag worden met

**Zondag 1 augustus 1999,
ORVELTE - HERINNERINGSCENTRUM HOOGHALEN 19 Km**

Vandaag rijdt Piet eerst met de auto naar het parkeerterrein bij het

2etappe

honden. De omweg is wel erg lang en de afstand vandaag toch al groot dus gokken we het er maar op om toch de hei over te steken. Het stuk bos wat volgt is nu nog lekker koel en even later wandelen we NIEUW BALINGE binnen. Het dorp wordt vandaag helemaal versierd met sprookjesfiguren want de dorpsvereniging bestaat dertig jaar, dus is er groot feest. Net buiten het dorp is een mooi meertje, waar 's winters in een clubgebouw de ijsvereniging zetelt. Nu is het erg rustig en terwijl Castor een paar baantjes trekt door het water, genieten wij op het terras van onze tweede bak koffie.

Het "Mantingerzand" waar we nu door gaan is een groot heideterrein met stuifzandduinen en fraaie jeneverbesstruiken. Er leven hier volop hagedissen, waarvan we er diverse zien, en adders die we - gelukkig - niet tegenkomen. Het losse zand is behoorlijk zwaar om door te lopen en kost menige zweetdruppel. Even later komen we door het gehucht Mantinge, en zowaar, midden op de brink zien we alweer een grote zwerfkei. Volgens ons is

deze zeker zo groot als die in Gees. Het is nu wel heel erg warm op de open stukken en bij een boerderij vullen we onze drinkbussen met fris water.

Bij WESTERBORK hebben we er zo'n 22 km opzitten en duiken een supermarkt in (toch wel lekker die aircó !) en kopen een paar pakken koele karnemelk die we op een bankje onder een boom opdrinken. Westerbork is één van de oude

Drentse dorpen die bekend stonden als "Kerspel", met een centrumfunctie voor omringende satellietdorpen.

Toch moeten (?) we nog een stukje, dus stappen we maar weer eens op. Over de Oosteresch en door een stuk bos bereiken we de Orvelter Heide. Op de heide staat een - nagebouwde - Prehistorische Drentsche Boerderij. Een informatiebord geeft aan hoe de boeren in die tijd leefden en werkten. ORVELTE is een museumdorp waarvan de huizen en boerderijen teruggebracht zijn naar een tijd rond 1830. Er zijn een traditionele smederij, klompenmakerij, boomzagerij en melkfabriek welke nog volop in werking zijn. Verder zijn er diverse tentoonstellingen en snuisterijen-winkeltjes. Natuurlijk ontbreekt "Oma's snoepwinkeltje" niet waar je voor een cent of stui-ver als kind terecht kon (nu betaal je iets meer). In het voorjaar hebben we al een bezoek gebracht aan dit museumdorp, dus lopen we nu door en vijf minuten later zijn we terug op de camping.

Omdat op het einde van onze volgende traject geen camping naar onze zin te vinden was gaan we vandaag niet meer weg en zoeken we een plekje in de schaduw om bij te komen van de toch wel zware inspanning. 's Avonds als het wat afgekoeld is rijdt Piet met de fiets terug naar Gees om de auto op te halen.

3e etappe

en fietst dan terug naar Orvelte. Gelukkig veel bos vandaag, want

het zal weer een hete dag worden. Weer gaan we door het dorp

ORVELTE, waar alles nog in diepe rust is, steken het Oranjekanaal over en wandelen langs het Orvelterzand wat eigendom is van de Stichting "Het Drentse Landschap". Bij een picknicktafel is het tijd voor de eerste koffiepauze en komen dan - bij nadere bestudering van de Gids en Stafkaart - tot de ontdekking dat we een eind naast de route zitten. We hebben al gemerkt dat de markering niet overal duidelijk aangebracht is en alleen op de routebeschrijving lopen is wel eens moeilijk.

We houden nu een parallelle route aan en komen bij het Elpenmeer terug op de goede route. De plas passeren we aan de westzijde terwijl we dat een paar jaar geleden tijdens het "Pieterpad" aan de andere kant deden. Tussen de natuurgebieden "Witteveen"

en "Blankeveen" is het veenpad erg drassig en deint onder onze voeten mee. In het voorjaar en de herfst zal je hier gauw natte schoenen hebben. We naderen nu het gebied van de Radiosterrenwacht en bordes geven aan dat het streng verboden is voor gemotoriseerd verkeer. Ook mobiel telefoneren is niet toegestaan, dus ons "mobiel-tje" staat dan ook uit. Eerst passeren we het voormalige beruchte "Kamp Westerbork". Bij het Nationaal Monument (omgebogen spoorrails) staan we even

stil en wandelen dan langs het Joods Monument, waar op de voormalige appélplaats 102.000 stenen een symbool zijn voor de gedeporteerden die niet terug kwamen uit de vernietigingskampen. Het zijn gedenkplaatsen waar je altijd weer stil van wordt.

Het laatste stukje gaat langs de twaalf radiotelescopen die druk in de weer zijn om buitenaards contact te krijgen, en dan over het "Melkwegpad" met een aanschouwelijke presentatie van het melkwegstelsel, zodat we weer precies weten waar de aarde en de andere planeten zich bevinden. De wandeling wordt afgesloten in de kantine van het Herinneringscentrum. De auto brengt ons in een kwartier terug op de camping, we koppelen de caravan aan en verhuizen naar Mini-Camping "De Vennen", vlak bij BEILEN. De camping ligt aan de rand van het Natuurgebied "Brunstingerveld" en direct aan het Drenthepad, dus mooier kan het niet. Voordat we verder wandelen houden we eerst een rust- cq boodschappendag, want de voorraden moeten ook weer aangevuld worden. Wordt vervolgd.

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

SNELWANDELWEDSTRIJD IN SINT-OEDENRODE NIEUW PARKOERSRECORD

Tijdens de door de wandelsportvereniging OLAT (Oollandse Lange Afstand Tippelaars) georganiseerde snelwandelwedstrijd is een nieuw parkoersrecord gelopen door de Engelsman Chris Maddocks. Deze, in een pracht stijl wandelende, atleet wist door het volbrengen van de 50 kilometer in 3 uur 57 minuten en 10 seconden zich te kwalificeren voor de Olympische Spelen te Sydney in Australië. Mark Easton, die ook een prachtige race wandelde kwam 7 minuten te kort op het limiet van 4 uur. De jonge atleet Steve Hollier kreeg één ronde voor het einde zijn derde

waarschuwing wat een rode kaart betekende en dit was het einde van een droom om zich nu al van een ticket te verzekeren. De eerste Nederlander was, de als derde geëindigende Kees Lambregts van de organiserende club OLAT. Op de 35 kilometer was het de Deen Hans Christensen, die in het begin met Marcel van Gemert op liep, maar duidelijk de sterkste van hen beiden bleek te zijn. Hij finishte met elf minuten voorsprong in een tijd van 3 uur 3 minuten en 46 seconden. De twintig kilometer werd in de eerste ronden beheerst door de Ier

Bobby O'Leary. Nadat hij echter was voorbij gewandeld door de weer sterk wandelende en sympathieke Belg Luc Nicque kreeg de Ier zo'n dreun dat hij enkele rondes later uit de race stapte. Een teleurstelling voor de Ier, die zich in 1992 op hetzelfde parkoers wist te kwalificeren voor de Olympische Spelen in Barcelona. Op de tweede plaats eindigde Richard Leijenaar. Voor de A-junior Robert van Bremen werd het een grote dag door zich als derde te plaatsen tijdens deze wedstrijd. TT

Kiencroef weer decor voor snelwandelaars

SINT-OEDENRODE - De wijk Kiencroef in Sint-Oedenrode was gisteren weer het decor voor de jaarlijkse internationale snelwandelwedstrijden, georganiseerd door de van oorsprong Rooise wandelsportvereniging OLAT. Voor deel-

nemers en organisatie een hoogst serieuze zaak waar een jaar naartoe gewerkt is, voor verkeersdeelnemers was het even opletten en voor de toeschouwers vooral een niet-alledaags schouwspel.

Voor de wedstrijden is een aantal Engelse, Ierse, Belgische en Duitse topsnelwandelaars overgekomen

om hun limiet te behalen voor de Olympische spelen. Aan de start bij sporthal De Kiencroef heerst een wat gespannen sfeer. De namen moeten hard worden afgeroepen om de menigte te overstemmen. Sommige namen en gezichten

worden verwisseld, waardoor weer hilariteit ontstaat. Het startschot ontladert een stuk spanning: het bonte gezelschap 50- en 35-kilometer-lopers is in een oogwenk uit het zicht verdwenen. Langs het parcours staan tijd klokken, vlaggen, kraampjes met

notitie lijsten en bekertjes drinken voor de lopers. Na een paar slokken gaan bekertje plus inhoud tegen het asfalt, maar de organisatie ruimt het meteen op. Iedereen weet dat je vaak op afstand al iemand kunt herkennen door zijn manier van lopen, maar bij snelwandelen zijn de verschillen in loopstijl veel

Eindhovens Dagblad 13 mrt 2000

sterker: bij de een gaat het met schokkende bewegingen, bij de ander in een ritmische cadans van schouders, heupen en armen. Langs het parcours 'patrouilleren' scheidsrechters om te kijken of er doorlopend contact met de grond is, want dat is regel nummer één bij snelwandelen. Wie betrapt wordt op verlies van bodemcontact krijgt een waarschuwing, na drie waarschuwingen volgt diskwalificatie. Wie echt hardloopt, wordt direct gediskwalificeerd.

Behalve de snelwandelaars zijn er ook prestatielopers die de Power Walk en Brisk Walking - onvermijdelijke varianten zoals de Verenigde Staten die op elke sport hebben - te beoefenen. Daarbij hoeft de knie niet per sé te worden gestrekt, regel nummer twee bij snelwandelen. De prestatielopers mogen dan ook in wijde lange broek meelopen. Een voordeeltje bij slecht weer, maar daarvan was gisteren geen sprake.

Programma lange afstand wandelen

Datum : 15 op 16 april
Afstand : min. 95 km in 15 uur
Organisatie: Hart van Brabant/ KNBLO
 Offenbachstraat 63
 5011 EG, Tilburg
 0416-362858

Tocht : Nacht van Loon op Zand
Starttijd: 21.00 uur
Startplaats: De Wetering
 Weteringplein 1
 Loon op Zand

Telt mee voor het OLAT clubkampioenschap

Informatie : De bedoeling is om in 15 uur zoveel mogelijk kilometers te lopen. Snelwandelen toegestaan. Na afloop uitslagenlijst + lijst gelopen afstand, limiet 125 deelnemers.

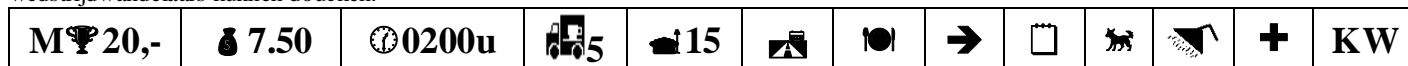

Datum : 22 april
Afstand : 80 km
Organisatie: Sticht. KMS / KNBLO
 Maaseikerweg 28
 6123 BN Holtum
 046-4856490/046-4518770

Tocht : Kennedymars Sittard
Starttijd : 06.00 uur
Startplaats: Fontys Hogeschool
 Oude markt 5
 Sittard

Telt mee voor het OLAT clubkampioenschap

Informatie: Rolstoelen toegestaan. Oudste en grootste Kennedymars. Wordt overdag gelopen. Start vroeg in de ochtend. Wie 80 km in 12 uur wil lopen kan in wedstrijdklasse starten. Inschrijfgeld wedstrijdklasse f 25,- met volledige verzorging en scheidsrechters. De wedstrijd wandelaars kunnen douchen.

Datum : 28 op 29 april
Afstand : 80 km
Organisatie: RWV/ KNBLO
 Schieweg 232c
 3038 BP, Rotterdam
 010-4161380/ 010-4734674

Tocht : Kennedymars RWV/ WIK
Starttijd : 23.00 uur
Startplaats: Tenniscentrum IJsselmonde
 Akkeroord
 Rotterdam IJsselmonde

Telt mee voor het OLAT clubkampioenschap

Informatie : Een reflecterend vest verplicht (te koop/ te huur bij start). Zaklamp aangeraden. Tocht georganiseerd door 2 samenwerkende verenigingen, nl. RWV en WSV Willen is kunnen uit Dordrecht

M 22.50	Z 17.50	5.-	1500u										KW
---------	---------	-----	-------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	----

Datum : 6 en 7 mei
Afstand : 135 km
Organisatie: NOAD/ KNBLO/ NWB
 Kerkstraat 44
 6350 Bocholtz
 045 - 544421

Tocht : Mergellandroute
Starttijd : 11.00 uur
Startplaats: Café Oud Bocholtz.
 Past. Neujeanstraat 11
 Bocholtz

Telt mee voor het OLAT clubkampioenschap

10,00	1300u				IVV	LDW
-------	-------	--	--	--	-----	-----

Datum : 13 op 14 mei
Afstand : 110 km/ 80 km
Organisatie: OLAT/ KNBLO / NWB
 Mr. v.d. Lindenstraat 6
 5496 GL Keldonk
 0495-450325/ 040-2423423

Tocht : 3° OLAT Kempenlandtocht
Starttijd : 19.00/ 22.00 uur
Startplaats: Café-rest. 't Vierspan
 Eikenburg 1
 Eersel

Telt mee voor het OLAT clubkampioenschap

Informatie : Tocht voert door het Grenspark 'De Kempen', door de Belgische en Nederlandse Kempen. De route gaat 's nachts over verharde fietspaden en rustige wegen. Overdag over bos- en zandpaden. Een pittige tocht door een schitterende bosrijke omgeving, afgewisseld met heidevelden.

Een speciaal T-shirt is voor f 15,00 verkrijgbaar. Internet: www.wandel-olat.org/kemp.htm

110/80	Z 35,-/25,-	10,-/10,-	1800u		4								
110/80	LDW/KW	IVV											

Bovenstaande kalender is een gezamenlijke productie van de Sectie Lange Afstand van de KNBLO en als zodanig overgenomen uit de Lange Afstand Kalender 2000.

OLAT-Clubkampioenschap stand per 12 maart 2000

Omdat de puntentelling voor de wedstrijd/prestatietochten nog niet is afgestemd, is dit een voorlopige stand.

W 1-Marco Timmermans
W 2-Ron Timmermans
3-Klaas Bakker
4-Bas van Steenberg
5-Frits Mennen
W 6-Bert Timmermans
W 7-Kees Lambregts
W 8-Henk Plasman

9-Cees Punselie
10-Jeannette v. Boerdonk
11-Margriet Fischer
12-Hannie Klumpkens
13-Theo Tromp
14-Ad Verbakel
15-Paul Canters
16-Albert van Heijningen

17-Frits v. Duijnhoven
18-Vandy van Heijningen
19-Ad Mollen
W = wedstrijdklasse

april

22	Sittard	Unitas	80 km prestatie-wedstrijd, limiet 12 uur. Start 6 uur
28	Zaandam	Zaanland	Baanwedstrijd 19.15 uur 1000 en 19.30 uur 3000 m/ 1 uur CD Jun
30	Schoonhoven	Avantri	Wegwedstrijd

mei

01	Duffel (BEL)	Duffel	Baanwedstrijden snelwandelen, Sportcentrum Duffel.
06	Barendrecht	RWV	Eerste wedstrijd Snelwandeldrieluik, sportpark "De Bongerd", Dierensteinweg, Barendrecht; Aanvang circa 16.00u na pupil-lenwedstrijd; 1.000m, 3.000m en 5.000m starten tegelijk.
13	Valladolid (ESP)	WAVA	Wereldkampioenschappen snelwandelen weg voor veteranen. 20 km vrouwen en 30 km mannen. Inschrijving is gesloten.
20	Spijkenisse	RWV	Tweede wedstrijd Snelwandeldrieluik, sportpark "De Brug", Plaatweg, Spijkenisse; aanvang circa 16.00u tijdens Open Rijnmonds Meerkampkampioenschap; afst. 1.000m t/m 5.000m
26	Rotterdam	RWV	Derde wedstrijd Snelwandeldrieluik; "Nenijtkunststofbaan", Bentincklaan, Rotterdam; Aanvang 20.00u. Afstanden 1.000m t/m 5.000m

---

13e "Bossche 100" door Harry Littel

Om 22.00 uur, vrijdag 28 op zaterdag 29 januari 2000 werd in 's-Hertogenbosch gestart voor de 13e Bossche 100. Een non-stop soort van 'survival'-tocht over 100 km met als tijdslimiet 20 uur. En...deze tijd heb je beslist nodig! En...dan moeten er echt geen gekke dingen gebeuren, want dan is het al over...

Mijn zoon Djack (16 jr) en ik waren er weer klaar voor. Hij voor de tweede keer, ik voor de derde maal. Lichame-lijk en geestelijk alles op scherp. Kleding en schoeisel berekend op de slechtste klimatologische omstandigheden die je maar kunt bedenken (regen, wind, blubber, etc.). En...dat bleek ook heel hard nodig te zijn..Na een toe-spraakje van de leiding vertrokken om 22.00 uur 90 deelnemers, waaronder zo'n 10 dames. Ook waren er vele na-tionaliteiten vertegenwoordigd (naast de Nederlanders, ook Belgen, Fransen, Duitsers en Engelsen).

Het hele traject was opgedeeld in vier stukken. Twee stukken van ca. 30 kilometer, één van 25 kilometer en de slotetappe van 15 km. Ieder gedeelte bestond uit 3 wagenrusten en werd 'afgesloten' met een caférust. Op een wa-genrust krijg je iets te drinken en te eten. Je blijft daar gewoon staan, drinkt en/of eet de verkregen waar op en gaat snel weer verder. Met zo min mogelijk tijdverlies. Op de caférust, waar je wel mag en kan zitten, worden de snelle lopers opgehouden. Er wordt, nadat ook de laatste deelnemers zijn gearriveerd (als ze tenminste op tijd zijn), op-nieuw gezamenlijk vertrokken. Aan deze tijden liggen strakke planningsen ten grondslag. Moet je aan voldoen, wil je optimaal gebruik kunnen maken van de te bieden verzorgingsfaciliteiten. Ben je dus niet op tijd binnen, jammer dan. Dan is de meute vertrokken, heb je zelf geen rust (je moet direct doorgaan) en moet je er nog harder aan trek-ken,...want die achterstand moet je zien in te halen.

Bijzonderheden van deze supersonische tocht:

Snelheid

Hier zit dus al de eerste moeilijk-heid. Snelheid. Je bent verplicht om tenminste 7 km p/u te lopen (ook onder deze barre omstandig-heden). Heb je iets reserve. Bij een tocht als deze moet je sparetime inplannen, anders ben je al weg tegenslagen krijg je...iedereen. Ook wij...

Bepijling

Tweede moeilijkheid. Je krijgt een routebeschrijving en voorts is de route bepijld met geel gekleurde aanwijzingspapiertjes, met punais-ses bevestigd op bomen of geplakt aan palen. Soms links dan weer rechts, de ene keer laag, de andere keer hoog. Geen lijn in. Niet ge-structureerd. Snel kijk je er over-heen. Soms zitten ze op plaatsen waar je ze niet verwacht. Een zoekplaatje. Zeker voor de snelle jongens die niet op hun routebe-schrijving lopen (die niet aan kaartlezen doen), maar zich alleen richten op de opgehangen papieren aanwijzingen. Heel veel lieden lo-pen dan ook verkeerd en verdwal-len. Iedere wandelaar dient het zelf maar uit te zoeken. Hoort er ook bij. Creativiteit wordt dat ge-noemd. Extra moeilijkheid bleek deze keer de overvloedige regenval en de harde wind te zijn waardoor bepijlingskaartjes gewoonweg ver-dwenen waren.

De route

Derde moeilijkheid. Twee moei-lijkheidsgraden. Onderscheid bij lopen tijdens de nacht en tijdens de dag. Normaal wordt er 's nachts over voornamelijk goed overzien-bare verharde paden en wegen ge-lopen en overdags onverhard. Hier niet. Hier is vrijwel alles onver-hard. Dus ook tijdens de nachte-lijke uren moet je door de grootste donkertes van de bossen. Over smalle paadjes met in je gezicht striemende takken, takken waarte-gen je je hoofd stoot, paadjes met boomwortels en stronken die je niet of te laat ziet.. Struikelen, val-len, je blesseren aan van alles en nog wat...hoort er ook bij...De andere moeilijkheidsgraad is de terreingesteldheid. Van vlakke pa-den en wegen hebben ze hier zo goed als niet gehoord. Deze keer werden de "Loonse en Drunense Duinen" de speelbak van de orga-nisatoren. Zand en nog eens zand. Van west naar oost en van noord naar zuid. Alle hoge zandtoppen moesten worden beklommen. Dacht je dat je er was, rees er op-nieuw een nog hogere col op. Hier namen mijn zoon en ik grote stuk-ken in de looppas. Anders kwam je vast te zitten. Op deze manier blijf je in een soepel bewegingsritme.

Het weer

Eind januari is het altijd wat...drie jaar geleden vroer het dat het kraakte, alles keihard bevroren en dat terwijl er bij deze tocht niets gelijk is, zwikkende enkels, top-spanning op je knieën, je heupen, je rug en wat al niet meer. Vorig jaar regende het vreselijk, alles nat, alles verkild, steen en steen koud...Deze keer....? Regen en nog eens regen. Wind en nog eens wind. Keiharde en koude wind. Er waren momenten, als je op hoogtes liep of op open vlaktes dat de ijs-koude wind je bijna ondersteboven blies. Ook ik met mijn superge-wicht. Je jas bijna aan flarden scheurend. North Face-jas hele-maal gesloten, capuchon op en he-lemaal dichtgeritst. Kenners onder jullie kennen dergelijke jassen wel. Kan je de Himalaja mee op...Rond 24.00 uur begon het te regenen en het bleef gutsen tot diep in de mor-gen. Tijd dat het ophield weet ik niet meer. Op een gegeven moment verlies je alle notie van tijd. Niet belangrijk meer. Gewoon doorgaan is het motto.

En...blubber....en...blubber...Wat een troep...Door die overvloedige regenval veranderden de bospaad-jes tot helse glibberpartijen. Als je je linkervoet neerzette, gleed die direct weg, door snel rechts weer bij te trekken, vond je weer even-

wicht, maar...je raadt het al, rechts glibberde ook weer direct weg, dus links maar weer snel bijtrekken....en zo ging het maar door....uur na uur na uur...Op den duur loop je ook hier te joggen. Gewoon lopen kan niet meer. Je

moet in fracties van seconden beslissen waar je je voeten neerzet. Eén verkeerde keuze en je ligt gestrekt in de drab. Op dit vlak deden wij het goed....niet gevallen. Wel onder de blubber van top tot teen. Alles was zwart, zag zwart en was

overstuift met zandkorrels van de eerder genoemde zandplaat. Het weer in combinatie met de moeilijkheid van het terrein en de toegestane beperkte tijdslimiet maakt deze tocht tot een 'cool survival-evenement'.

Tot slot

Over deze tocht valt nog veel meer te vertellen. Over de plaatsen waar we doorheen werden geleid, over de route, over de omstandigheden op de rustpunten, de karakters van de medelopers, de humor, het verdriet, het uitvallen van sommigen, het verdwalen van hele groepen etc.. Mijn zoon en ik finishten om 17.00 uur, na 19 uur non-stop in touw te zijn geweest. Nee, dat is niet helemaal juist, wij hebben twee keer eventjes gezeten. Ook wij zijn verdwaald geweest, zelfs de routebeschrijving bleek niet helder genoeg over de keuze uit de wirwar van bospaadjes, kostte ons heel veel tijd, nog meer moeite en meer kilometers om weer op het goede spoor te komen. Maar ja, als (oud)Marinier heb je ooit juist met dit soort tegenslagen leren omgaan. Niets is te dol en niets is te gek. Je kan van alles verwachten....moet je ook tegen opgewassen zijn....

Ik denk ook dat wij ons niet hoeven te schamen als ik zeg dat wij doodmoe waren en blij waren dat de klus er op zat. Maar, wel met een heel bijzonder gevoel dat je onder de meest extreme omstandigheden een sportprestatie van topniveau hebt neergezet.

Clubreizen

PROGRAMMA CLUBREIZEN 2000

15 april	GR-56	Weywertz - Manderfeld	32-27-18 km (Narcissen in bloei)
24 juni	GR-AE	Manhay - Houffalize	30-20 km
1 t/m 3 sept.	Tweedaagse	Heemelsdeiercher (Luxemburg)	30-20-15 km*)
30 september	GR-576	Omgeving Huy	30-20 km*
14 oktober	GR-AE	Harze - Manhay	28-20 km

*) Deze tochten zijn t.o.v. de data en plaats (in ons wandelprogramma 2000) veranderd!

Inschrijven voor de tocht dient u vroegtijdig te doen, door het verschuldigde bedrag over te maken op:
gironr. 706801

t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert

Minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.

Inschrijfgeld: leden: niet leden:

Weekend f 105.- f 115.-

Dagtocht f 35.- f 40.-

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is. Zij betalen f 2.50 extra.

Helaas hebben we steeds een beperkt aantal plaatsen, we houden de volgorde aan van de binnenkomst van de betalingen en gewenste opstapplaats. Mocht de tocht volgeboekt zijn boeken we het bedrag door naar de eerstvolgende dagtocht.

Opstapplaatsen en -tijden:

(zie hiervoor altijd de bevestigingsbrief)

Den Bosch NS 7.05 uur

Eindhoven NS Fuutlaan 7.35 uur

Weert NS 8.00 uur

Bij voldoende belangstelling ook in:

St.-Oedenrode - Son - Boxtel - Veghel - Keldonk - Helmond - Someren - Nederweert en Leende.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument en enkele Belgische Frans. Er is een excursieverzekering afgesloten, deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres: Theo Tromp, Daelenbroek 32, 6002 VN Weert ☎0495-450325

Indien u op woensdag voor de tocht geen bericht heeft gehad kunt u donderdagavond tussen 19.00 en 21.00 uur informeren of er nog plaats is. (Theo Tromp ☎ 0495-450325 mogelijk voicemail).

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van f 2.50) worden teruggestort.

IN HET SPOOR VAN RENIER SNIEDERS

EEN SCHITTERENDE CLUBWANDELING DOOR HET HART VAN DE KEMPEN

ook uitnodigt. Vrieselhof is een betrekkelijk klein domein omheen een kasteel uit de 13e eeuw, dat na diverse verwoestingen in 1917 in de huidige neorenaissance stijl werd herbouwd. Op het terrein zijn verschillende gebouwen in gebruik o.a. als museum of cafétaria.

Hendrik Conscience

Statige eiken- en beukenlanen zijn het decor op deze vroege zaterdagmorgen. Slechts enkelen hebben met ons voor de langste afstand van ruim 33 kilometer gekozen waaronder een groepje dames dat voor de zekerheid de skistokken in de rugzak meedraagt. Het maakt trouwens niet uit voor de doorgewinterde 'OLAT' bergwandelaars of het een tocht is over de Hoge Venen, Ardennen of op de herdersvelden van weleer in ons eigen, mooie Kempenland; want amper is de grens gepasseerd of we voelen al de adrenaline of het verlangen opkomen naar die ene en echte beloning na afloop van de tocht in 't staminee.

Een routebeschrijving is voor vandaag een overbodige luxe, zelden troffen wij een zo goed en duidelijk gemarkeerd pad als vandaag.

Het is alsof de uitzetters van deze GR in de markering van het pad de grootsheid in de historiek van de gebroeders Renier en August Snieders woordeloos aan ons wandelaars getracht hebben over te brengen. Het pad getuigt van een voortdurende ontmoeting tussen twee belangrijke Kempenaars die de Vlaming in de beginjaren van het koninkrijk een cultureel houvast hebben gegeven. Het is daarnaast niet verwonderlijk dat één belangrijke naam constant op ons pad meegaat: Hendrik Conscience.

Een enkele maartse bui is geen aanleiding om 't weer voor vandaag te wantrouwen en 't zal dan ook tot ver in de middag 'mooi blijven'. De wegetjes daarentegen veroorzaken soms wel enige onrust. Omdat veel van die knusse bospaden vol water staan, moeten

we regelmatig onze weg zoeken door bosranden en de daar bij voorkeur groeiende braamstruiken. De 'goeikleur' worden binnen de kortste keren geschikt gemaakt voor 'n 'hulpactie'. In Halle zijn we zo vol

'Ook voor jou, vriend wandelaar, zal het niet bij een keer blijven.' Een inleidende zin bij de routebeschrijving van het 'Sniederspad' dat voor vandaag 4 maart op ons programma van clubreizen staat.

Na een voorspoedige heenreis komen we omstreeks half 10 met twee bussen van 'van Hoof reizen' en een personenbus van 'Guus Baggen' aan op het startpunt bij Vrieselhof te Oelegem. Omdat er voor ons nog geen reden is om het toilet te gebruiken, nemen we ook maar geen consumptie en wandelen we meteen door waartoe het weer op dit moment

van 'herinneringen aan Zandhoven', dat we even een streepje missen. Groot voordeel van een wandeling in 't Vlaamse is dat we 'elkaar verstaan' en zo komen we nog net op tijd op 'De Blokskens' om die 'snellen' voor te zijn die aan het begin wel 'n bakkie namen. Jos met Babet, zichtbaar blij dat het celibatair weekje weer ten einde loopt, heeft even tijd voor het wisselen van enkele woorden ter uitdrukking van de gevoelens van het moment - kletspraatje -. Vol genoeg zien wij hem zich daarna in het zweet trappen om maatjes zoals Tjeu en Frans en Marleen weer bij te benen.

Bij 'De Wandeling', een uitspanning met kleine schotels, is een kortere afstand van start gegaan. Hier is ook het begin van het Zoerselbos. Een flink lapje bosgrond op drassige bodem, waarbij een aantal vernuftige beheerstechnieken uit het verleden zorgen voor een leefbaar bos met cultuurhistorische waarde. Vooral de 'zachte' recreanten zorgden voor een intensief gebruik, waarbij niet altijd rekening werd gehouden met elkaars belang, maar waar een vicieuze cirkel werd gecreëerd door de recreant zelf waarbij het recht van de sterkste uiteindelijk zou winnen. Ik doel op de ruiter die een pad herschept tot modderpoel, de wande-

laar zoekt zich een nieuw pad waarin ook de ruiter weer geïnteresseerd geraakt...De vrienden van het Boshuisje en het Zoerselbos heeft de Koning Boudewijnstichting zover gekregen om een beheersplan uit te werken op grond waarvan het Zoerselbos voor de toekomst wordt gevrijwaard. Op grond van onze waarneming hebben de vrienden met hun initiatief succes geboekt.

Na een prachtig inkom in het bos komen we bij de Wandelboom die een beetje plompverloren de richting aangeeft waarheen we eigenlijk beter niet kunnen gaan. Een honderd meter verder staat het Boshuisje een voormalige boswachterwoning, die daarna van keuterboerderijtje werd omgevormd tot herberg. Denk hierbij aan onze eigen 'In den Bockenrijder' bij Lage Mierde. In het midden van de 19^e eeuw vertelde Hendrik Conscience in dit Boshuisje zijn spookverhalen uit de Kempen aan de wandelaars uit Antwerpen die in het Zoerselbos verpozing zochten. Zoek in de bi-

bliotheek eens naar 'De Loteling' van deze Vlaamse schrijver en u weet waar wij ons op deze carnavalszaterdag bevonden. Prachtige bospaden leiden ons naar een gehuchtje met enkele fantastische pandjes die zeker een historie meedragen. Ik neem daarbij ook aan dat ginds aan het einde van die 'grootse' oprijlaan het Zoerselhof

ligt gesitueerd. Een gebouwen complex waarvan de geschiedenis terugvoert naar onze 'eigen' Hertog Hendrik die naast kwistig stadsrechtenverlener ook nog wel eens een optrekje 'weggaf'. Het ding is nadien kloosterhoeve geweest om daarna in de 18^e eeuw te worden omgebouwd tot kasteel. In de laatste decennia was het respectievelijk een medische inrichting en hotel-restaurant tot een algehele 'authentieke' restauratie begin negentiger jaren het gebouw de huidige status heeft gegeven.

Kruis van Blommerschot

In Zoersel worden we voor de gelegenheid verzorgd door onze twee buschauffeurs: Frans en Jan. Ofschoon wij ons wel afvragen waar Chris met Lien en Dini zijn ingezet, weten we op dat moment niet

dat deze drie 'steunen-toeverlaten', nog als vergeten rondlopen op het Vrieselhof. Zo beleeft iedereen wel eens zijn eigen avontuur! Rond het middaguur verplaatse

nen we ons in meer open gebied met het gehucht Einhoven. We hebben ook tijd om even het meegebrachte boterhammetje te gebruiken. Het duurt evenwel niet lang voordat we weer het bos worden ingestuurd. Hier zien we ook overvolle beken die het water amper kunnen verwerken. Een immens groot kruis-

beeld nodigt uit om even een foto te maken; Piet fungeert nu eens als operator terwijl ik me een houding probeer te geven bij het beeld. Het kruisbeeld (Kruis van Blommerschot) draagt op het voetstuk het wapen van het adellijke geslacht Nève de Mévergnies. Het kruisbeeld staat midden op een

kruispunt van zes dreven en is jaarlijks het trefpunt voor een kruisprocessie.

Als we de prachtige beukenlaan een eind hebben gevolgd, komen we bij een hangar, overblijfsel van een vroeger NAVO-vliegveld dat nu evenwel weer aan de natuur is toevertrouwd. Na het nemen van een hindernis in de vorm van een reusachtige geveld boom, kunnen we verder ongestoord genieten van een magnifiek beukenbos, waarin een eindje verder ook nog een onbewoond huisje staat te pronken. We naderen nu weer de bewoonde wereld en komen in Wechelderzande. Hier is voor onze wandelgroep een rust voorzien in Taverne Steynhoeve, maar omdat wij vandaag geen 'aanleg' neigen vertonen, benut ik hier de kans om iets over het dorpje te vertellen. De historie van Wechelderzande voert ons terug naar het eerste millennium van onze jaartelling en is ontstaan rond een nederzetting Blowanscote dat genoemd wordt in een Benedictijnenoorokonde uit 860. Het centrum ligt rond een Frankische dries waarbij een kerk staat uit 1852, gewijd aan de Heilige Amelberga. De toren is zeer

merkwaardig. In dit oorspronkelijke landbouwdorp hebben zich in de loop der tijd veel kunstenaars gevestigd, vooral schilders, die straatnaambordjes hebben de vorm van een schilderspalet. Misschien dat wij ze ook nog hebben, die servitudeweggetjes, maar hier in het Vlaamse maken we er gebruik van en komen langs het oudste bestaande huis uit deze plaats met datum 1603. De authentieke linden ontgaat ons helaas. Er staat nog wel een omwald kasteel uit de middeleeuwen 'Hof d'Intere' een oorspronkelijk geschenk van Filips de Goede aan Ambrosius van Dynter. Het was Jan de Proost die

We vervolgen ons pad en daarbij ook nog een ander dat de naam 'Achtzalighedenpad' draagt. Enige kilometers verder weten we ook waarom. Inmiddels is het beginnen te sneeuwen en we wandelen in een witte wereld dat het bos een extra vredige rust doet uitstralen. De bui is net voorbij als we het voorwerp 'de achtzaligheden' ontmoeten: het is een pijnboom van zo'n honderd jaar oud, die midden op de boslaan staat met een omheining erom. De mythe wil dat de thans zevenarmige boom in vroeger jaren acht stammen had, maar dat kwaadwillige stropers een stam afhakten omdat zij bij hun hobby

heeft onze verzorgingscrew een post ingericht. Ook de verloren helpers zijn weer terecht en we laten ons de soep lekker smaken. Nog even wat post in ontvangst genomen en Chris geeft me ook een 'landschappelijk boekwerkje' ter inzage, als verrassing vind ik het later die dag nog thuis ook! Toch leuk dat veel mensen met je meedenken en werken om elke maand weer een clubblad te kunnen presenteren!

Het is nog een klein uurtje wandelen naar de eindpost in Vosselaar, de omgeving blijft ongeveer eenzelfde sfeer uitademen, ook al worden de recreatiewoninkjes stilaan groter en liggen ze verder het bos in. Onze 'intrede' in Vosselaar is in vorm, de straatnaam van de buitenwijk draagt de naam 'Renier Sniederspad' u kunt zich hierbij gemakkelijk de voorstelling maken hoe blij en trots de Kempenaar is met een van zijn illustere streekgenoten. Anderen zullen hier verder wandelen richting Turnhout, Kasterlee, Postel om uit te komen in Bladel bij het geboortehuis van de gebroeders Renier en August Snieders en wie weet mijn vriend wandelaar, zal ook voor ons dit pad hier niet ten einde lopen.

Wij vermaken ons nog een wijltje in de dorpsheberg waar zojuist een carnavalsstoet ten einde liep en ons ietwat abrupt de juiste tijd wordt aangezegd, maar niet getreurd, de thuisreis is maar kort en de vrije avond nog zolang...

Wij treffen u weer bij onze volgende tocht ergens op de Hoge Venen.

het kasteel een paar honderd jaar later de huidige vorm gaf. Waar vind je vandaag de dag zulke mensen nog? Of, je zou Piet kunnen noemen, die hier in al zijn goedwilligheid een vrouwtje helpt bij het terugpeuteren van een twintigfrankstuk uit de snoepautomaat, noch 'kniep', noch ferme trap mogen echter baten.

werden gestoord door een boswachter. Nog steeds is de merkwaardige boom een twistpunt tussen een drietal gemeenten.

'Renier Sniederspad'

We zijn aangekomen in de recreatiebossen: 'De Lilse Bergen'. Over enkele kilometers liggen hier caravan- en andere kampeertreinen in het bos. Bij een van de paviljoens

WANDELEN OP DINSDAG

Wandelen op dinsdag

De gekozen routes zijn weliswaar beschreven, maar ook wel eens gedeeltelijk geïmproviseerd omdat we 'n ommetje voor een bezienswaardigheid of cafeetje niet schuwen.....

.....Starten om klokke tien met een welgevulde rugzak met leeftocht voor onderweg is de enige onveranderde voorwaarde.

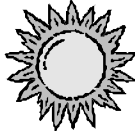

Ruim 300 km wandelplezier in veel geliefde natuurgebieden bieden wij u hierbij graag aan.

Truus van Vessem

Stond er in ons vorige clubblad abusievelijk onder het inleidende stukje, waarvan in bovenstaande zinnen even in herhaling geef. Truus liet mij echter spontaan weten, dat dit niet haar tekst is, maar van:

'een meeloper' **Christaan Koehler**. Wij van OLAT-Nieuws wensen Truus en 'al haar meelopers' heel veel wandelplezier tijdens het zomerprogramma (en misschien volgt er in een volgend clubblad nog wel een stukje over het 'wegjagen' van 'kwaai honden'.)

Zomerprogramma 2000

<u>Datum</u>	<u>Wandeling</u>	<u>Startpunt</u>		
18 april	Abdijroute	Valkenswaard,	Venbergse molen	
2 mei	De Rips	Rips,	Café 'De Viersprong'	
16 mei	Graaf van Hornepad	Weert,	NS Station	
30 mei	Aadalroute	Bladel,	Markt	
13 juni	De Maashorst	Nistelrode,	Bezoekerscentrum Slabroek	
27 juni	Distelbergroute	Cromvoirt,	Herberg 'Het Centrum'	
11 juli	Kuilenroderoute	Hoge Mierde,	Dorpsplein	
25 juli	De Groote Peel	Ospel,	Bezoekerscentrum 'Mijl op zeven'	
8 augustus	Cartierheide	Eersel,	Camping 'Ter Spegel'	
22 augustus	Strabrechtse Heide	Heeze,	Café 'De Zwaan'	
6 september	Woekensroute	Oirschot,	bij de kerk op de Markt	
19 september	Beemdenroute	Vessem,	Café 'De Gouden Leeuw'	
3 oktober	Weert	Weert, 'Weeterbergen',	via A2 afslag Weert-noord /Stramproy	
17 oktober	Goorroute	Veldhoven,	R.K. Kerk, Dorpsstraat	

Voor meer informatie: **Jos** ☎ 0495-535848
Truus ☎ 040-2110413

Wandeling op dinsdag 8 februari te Nuenen

Door Piet Royackers

In lunchroom 'Le Soures Berg' kwamen we bijeen om te gaan wandelen in en om Nuenen. Bij binnenkomst vroeg Chris Koehler mij, als geboren en getogen Nuenenaar, uitleg te geven bij de verschillende objecten, die we vandaag op ons pad zouden treffen. Omdat het voor mij dus een thuiswedstrijd was, zei ik tegen Chris dat ik geen bezwaar had. Om ongeveer 10.10 uur startten we onze wandeling met 22 deelnemers. Het was droog weer.

De naam Nuenen en ook het kerkdorp Gerwen zijn van Frankische oorsprong. Ze ontstonden tussen de 5^e en 8^e eeuw. In 1496 werd de Nuenense parochie die oorspronkelijk tot Gerwen behoorde zelfstandig. Onze wandeling begon bij het pand op Berg 14, waar Mgr. Cuyten op 27 juli 1799 werd gebo-

ren. Deze priester is de stichter van het Elisabethklooster. Om het klooster of liefdesgesticht te kunnen bouwen, schonk Mgr. Cuyten een perceel grond, een boerderij met aanbelang en enige gelden. Mgr. Cuyten was priester gewijd te Munster op 24 april 1824. Hij werd docent aan het kleinseminarie Beekvliet en een jaar later aan het grootseminarie Herlaer. In 1858 werd hij benoemd tot kanunnik van het kapittel in 's Hertogenbosch en tot proost (voorzitter van het kapittel) in 1870. Verder bekleedde hij nog diverse functies. Mgr. Cuyten is te Haaren overleden op 24 oktober 1884.

Het volgende pand op onze tocht was 'Nune Ville', het geboortehuis van Margot Begeman, de geliefde van Vincent van Gogh. Deze 'affaire' was echter van korte duur,

omdat de zusters van Margot, bij wie zij inwoonde, dit verhinderden gezien de reputatie die van Gogh in Nuenen had opgebouwd. Hierna was het er langs gelegen domeeshuis uit 1764 aan de beurt. In het einde van 18^e eeuw woonde hier Dominee Th. van Gogh en tussen 1883 en 1885 ook zijn zoon Vincent. Het tweede raadhuis, nu Chinees Restaurant staat er tegenover. Een eindje terug in het Park staat een bronzen standbeeld van Vincent van Gogh. Zijn beroemdste schilderstuk 'De Aardappeleter' werd door van Gogh in Nuenen geschilderd.

Verderop passeerden we de oude kosterwoning uit 1763. Mien van de Burg, die het huisje bewoonde, was de kosteres van het Reformatorische kerkje uit 1824 op de Pa-

penvoort, waar de vader van Vincent predikant was.

Vervolgens gingen we rechtsaf de Beekstraat in. Meteen links ligt het oorspronkelijk 'Huis voor Schout en Schepenen van Nuenen en Gerwen' uit 1734. We wandelden ook nog langs het gemeentehuis, met koetshuis, nu het van Goghdocumentatiecentrum. Als we doorlopen zien we iets verder links 't weefhuis, een oude linnenfabriek uit 1888. Nu verlaten we de oorspronkelijke dorpskern via de Papenvoort en steken de Smits van Oyenlaan over. Hier zijn we in de

vrij recente uitbreiding van Nuenen-Oost en gaan verder naar het buitengebied de Papenvoortse heide. Inmiddels is het ook gaan regenen en dat duurde voort tot ongeveer 15.00 uur. Onze wandeling gaat verder over het fietspad tot de Putten. Hierna volgen enkele onverharde paden tot we via de Tweevenekesweg in de bossen komen. We passeren de Croijse hoeve in Stiphout, in deze voormalige boerderij is nu een restaurant gevestigd. Een mooie gelegenheid voor ons om daar ook even te pauzeren.

Met de hele groep zaten we rond het openhaardvuur, wat weldadig aanvoelde. Na de rust liepen we nog wat door Stiphout en gingen daarna weer over de Papenvoortse heide richting Nuenen

Ondanks de aanhoudende regen, was het toch een mooie wandeling, met veel historische pandjes en mooie bossen. Omstreeks 16.00 uur waren we weer terug bij 'Het Klooster'. 'In de Zwaan' hebben we nog gezellig wat nagepraat onder het genot van een drankje. Tot slot van de tocht liep ik met Chris terug naar huis.

Wandelvaria

Het Annapurna Circuit

Het verhaal van een trektocht door Nepal: Jeannette en Vincent van Boerdonk

Deel 2

.....*De omgeving is in het begin groen. Je loopt door sawa's, hoort krekels en ontmoet de lokale bevolking. Iedereen is vriendelijk en begroet je met "Namaste". Je wandelt vaak alleen, maar komt geregeld op een dag dezelfde medewandelaars tegen. Deze zie je ook weer in de lodge's waar je overnacht. De trekkers hechten erg aan elkaar en wisselen graag informatie uit;. Engels is de voertaal. Ook alle menu's en bordteksten zijn in deze taal uitgevoerd. Naar mate je hoger komt verminderen de rijstvelden en komen de bomen meer naar voren. Boven de boomgrens is het voornamelijk rotsen en gruis. Op de achtergrond hoor je vaak het geruis van een rivier.....*

De avond van 11 oktober 1999 in Kundi... We zijn de enige gasten vandaag en bestellen knoflooksoep en macaroni met ei, kaas en groenten. Sam komt de soep en het hoofdgerecht tegelijkertijd brengen. Dit schijnt in dit land normaal te zijn. We hebben heerlijk gegeten en zitten wat te praten en kaarten te schrijven. Om 20.00 uur 's avonds valt het licht uit. Het is echt aarde- donker. Even later komt de guesthousekeeper een olielamp en een kaars brengen. De rest van de avond brengen we bij kaarslicht door.

12 oktober 1999

Kundi-Ghermu.

Om 6 uur opstaan. We hebben voor half 7 een ontbijt besteld, dat komt al om 6.45 uur. Alle rugzakken hadden we al ingepakt. We geven ansichtkaarten aan de gastheer, die belooft ze voor ons te posten. Dit raden ze soms af, omdat ze de postzegels eraf halen en die opnieuw gebruiken. Wij vertrouwen de man (alle kaarten zijn inderdaad aangekomen). Om half 8 op weg. Een uurtje later komen we in Bhulebhule, hier is het eerste checkpoint. De gegevens uit onze paspoorten worden 2 maal overgeschreven in een groot boek. Nadat we ieder 1000 rupee hebben betaald als entree voor het Annapurna Natuurpark krijgen we een toe-

gangsbewijs mee en kunnen we weer verder. Voorheen moest je een trekkingpermit vooraf halen bij een bureau in Kathmandu of Pokhara, dat duurde een half dagje. We zien onderweg veel teahouses, waar je soms zelfs gekoelde drankjes kunt krijgen. Er worden steeds mandarijnen aangeboden voor 2 rupee. We gaan zitten op een terrasje bij een hutje met een dakje van gedroogd gras en kopen mandarijnen. Na een kwartiertje gaan de rugzakken weer op en gaan we weer op weg. De uitzichten zijn mooi. Een wild stromende rivier, watervallen, rijstvelden en Nepalese mensen. Om 13 uur komen we aan in Bahundanda. We

lunchen in een teahouse rechts naast het Swiss Alpen Hotel. We eten noodles en Tibetaans brood. Walter belt naar het Nederlandse consulaat in Kathmandu om door te geven waar we ons bevinden voor het geval er iets fout zal gaan. Om 14 uur gaan we weer op weg. Het is nog 2 uur lopen naar Ghermu. Onderweg zien we een vrouw rijst binden, ze wil helaas niet gefotografeerd worden. Als je hier de plaatselijke bevolking wilt fotograferen moet je eerst toestemming vragen. Ze zijn aan al die techniek nog niet gewend en denken hun ziel te verliezen als je een foto neemt. We respecteren haar weigering. Een stukje verder zien we 3 Nepalese kinderen. Zij willen wel graag op de foto. We geven ze wat nootjes. Gedurende de dag zien we ook steeds dragers. Soms dragen ze een aantal kratten met cola of water, een mand vol hout of een aantal dozen naar bo-

13 oktober 1999

Ghermu - Tal.

Rond 6 uur wordt het buiten licht, tegelijkertijd gaan we uit bed. Het ontbijt hebben we gisteren al afgesproken, ze beginnen er echter pas aan als je aan tafel zit. Om 7.45 uur kunnen we pas weg. Het wandeltempo van Walter en Jesscia ligt wat lager dan dat van ons. We

ven, wel 2 of 3 maal het gewicht en formaat van onze rugzak. Er zijn ook dragers die bagage voor de toeristen dragen. Rond vier uur komen we aan in Ghermu. Een Nepalees loopt een kilometer met ons mee en probeert met ons in contact te komen. We hebben eerst niet in de gaten waarom precies. Later blijkt hij bij de Crystal lodge te horen. Met wat praten gaan we toch even binnen kijken en zien dat het er redelijk schoon uitziet. We nemen met zijn vieren 2 kamers voor 80 rupee per kamer. De douche is koud, maar verfrissend. We wassen wat kleding en hangen deze onder de veranda. Er zijn nog 6 mensen meer die hier logeren. We bestellen een grote pot muntthee. De muntblaadjes worden vers geplukt aan een plantje bij het huis. We zien de Belgische meisjes (uit de bus naar Besisahar). Zij lopen voorbij naar een andere lodge. We gaan buiten op het terras zitten.

lodge te nemen. Dit werkt goed. Zo kunnen we een eigen tempo lopen. Het pad dat we belopen is niet echt steil, wat heuvelachtig zou je kunnen zeggen en heel gemakkelijk te bewandelen voor mensen die vaker trektochten maken. Tijdens de theepauze zien we twee oude

Later vallen er een paar druppels regen en gaan we naar binnen. Ze hebben hier geen elektra en maken licht met een kerosine brander. Om 18.00 uur is het donker. Het wachten is op het eten. 2 uur na het bestellen komt het eten, net voor achten krijgen we de soep en rijstmaaltijd. Helaas koud, maar ja we hebben te eten. Later komt de kokkin, een nichtje van de eigenaar, bij ons aan tafel zitten. Ze wil wat Engels leren praten. Dit leert ze ook op school en probeert het hier in de praktijk te brengen. Om naar school te gaan moet ze per dag 2 uur heen en 2 uur terug lopen. We leren van haar een Nepalees liedje en wij op onze beurt leren haar het lied: hoedje van papier, erg gezellig. Om negen uur gaan we slapen. We horen op de achtergrond constant het geraas van een waterval. We hebben hier geen last van blaffende honden in de nacht

voor hoe het volgens haar moet. Dit voorval vindt plaats op het terras waar wij thee zitten te drinken. Leuk om te zien. Helaas mogen we er geen foto van maken. Het water in flessen wordt steeds duurder, we stappen over op het zelf filteren van water en het gebruik van chloordruppels. We gebruiken de lunch in de Lhasa Lodge te Chamje. In de rivier liggen soms stenen van 10 bij 10 meter. We zien ook veel watervallen waarin het water met een enorme massa naar beneden valt. Een indrukwekkend gezicht. We komen paardjes tegen die zorgen voor de bevoorrading van de lodges. De lokale bevolking is erg vriendelijk en begroet je met "Namaste" (hallo). We komen steeds meer in een boeddhistische Tibetaanse cultuur. Tibetanen zien er wat boller uit dan Nepalezen. De dorpjes worden steeds kleiner. De sawa's laten we langzamerhand achter ons en de hellingen van de bergen worden steeds steiler. Onderweg komen we langs een houtzagerij. Mensen

spreken met de theepauze af: niet samen te wandelen maar op elkaar te wachten voor de lunch en op het einde van de dag weer dezelfde

vrouwtjes. De één is de stoep aan het vegen maar volgens de andere doet ze dat niet goed. Ze pakt de bezem uit haar handen en doet

zagen met een handzaag planken van dikke balken. We merken al dat we hoger in de bergen komen, de middagtemperatuur zakt. Het is vandaag nog 20°C. Na een flinke klim hebben we een prachtig overzicht over Tal (1730 m.) en komen er 10 minuten later aan. Dit dorpje ligt in een vlak dal. Dit dal was vroeger een meer en ligt tussen 2 bergen. Door het geruis van een waterval lijkt het constant te waaien. Het aantal bomen wordt steeds minder. We komen bij een checkpoint waar we ons melden. Hier krijgen we ook informatie over de pas. Er ligt geen sneeuw en 14 dagen geleden is er een Nepalees overleden aan hoogte ziekte. Volgens de Trailblazer is Paradise een goede lodge. Het ligt helemaal aan het einde van het dorp. Het ziet er gezellig uit, de kamers zijn klein maar ze hebben 14 oktober 1999

Tal - Danagyu.

Om 6.00 uur opstaan is bijna een

gewoonte geworden. We hebben voor halfzeven ontbijt besteld. Iets over halfzeven wordt het al gereserveerd en het is heerlijk. Om 7.15 uur zijn we weer onderweg. We blijven nog steeds in de canyon van de Marsyandi rivier lopen. Al snel komen we bij een erg lange hangbrug, we schatten dat hij in ieder geval meer dan 100 meter

wel een warme douche (zolang de voorraad strekt).

Je slaapt hier over het algemeen in tweepersoonskamers. Het bed is een plank op 4 poten met daarop een matras, dat ook niet overal even dik is. Meestal krijg je er ook wel een kussen bij. We gebruiken hiervoor een zelf meegebracht kussensloop. Vaak zijn er veel kieren en gaten in het vertrek. In de Paradise lodge hebben ze elektriciteit maar de lamp op onze kamer is toevallig kapot. Dankzij de kieren kunnen we profiteren van het licht van onze burens. We spoelen onze kleding uit en hangen die te drogen over de waslijn, die bij iedere

lang is. Het lopen gaat vandaag erg goed.

Om 9.00 uur komen we aan in Karte. Bij de Dorchester lodge bestellen we weer een big pot black tea. Vincent komt er hier achter dat zijn laplandmok in de Paradise lodge is achtergebleven. Dan maar weer drinken uit de minder schone kopjes en glazen waarmee gereserveerd wordt. Na een kleine 2 uur rustig klimmen komen we aan in Bagarchap. Net voor het dorp hebben we voor het eerst uitzicht op de Annapurna II (7937 m). Via een mani wall (gebedspoort met aan iedere zijde gebedsmolentjes) komen we het dorpje binnen. Hier staan een aantal gedenkstenen voor de toeristen die op 10 november 1995 zijn omgekomen in een modderlawine. Bij de poort lopen we een drager voorbij. Het is een jongen van ± 14 jaar die een pakket draagt dat 3 x groter is dan hijzelf en er erg zwaar uit ziet. We lunchen bij de Marsayandi lodge, een voortreffelijke lunch. We hebben ontdekt dat de frietpotatoes in dit

lodge te vinden is. In de diningroom zitten we met z'n allen in een grote kring, best gezellig. Er zijn ongeveer 25 gasten plus nog een aantal gidsen en dragers. Er wordt hier erg effectief gekookt. Iedereen kreeg alles op tijd, een heel verschil met gisteren. We bestellen ons ontbijt om 6.30 uur en gaan om 21.00 uur slapen.

gebied erg lekker zijn. Na ruim een uur gaan we weer op weg voor het laatste stukje van vandaag. Om 13.30 uur komen we aan Danagyu. Vooraan in het dorp staan de nieuwere lodges. De eigenaars zijn uit Bagarchap gekomen. Ze zijn daar weggegaan omdat daar veel gevaar bestaat voor modderlawines. Hier in Danagye waar het veiliger is, hebben ze hun verwoeste lodges weer opgebouwd. Wij gaan naar hotel Tibetan. Mooie ruime en schone kamers en een binnenplaats om te zitten. Een warme douche is mogelijk, totdat het door de zon verwarmde water op is. We lopen nog even het dorp in. We zien een groepje mannen bezig met het afwerken van een lodge. Alles is handwerk, schaven, boren, zagen. Zonder spijkers wordt alles met een spie vastgezet, erg knap en leuk om te zien. Het eten in onze lodge is erg goed. Nog een paar spelletjes Yahtzee na het eten en om 20.30 uur gaan we slapen.

15 oktober 1999

Danagyu - Bhratang.

6.00 uur opgestaan, half 7 ontbijt besteld. Het ontbijt wordt om 6.55 uur geserveerd. Om 7.15 uur zijn we weer op weg. Het is 9 graden. We krijgen meteen een steile klim. We spreken hier met Jessica en Walter een plek af om thee te drinken en we lopen door. In het enige theehuis in Tanchok, net over de brug, drinken we thee. Het was eigenlijk de bedoeling om in Marsyandi thee te drinken. Op onze vraag of we in Marsyandi zijn, wordt bevestigend geantwoord. Later blijkt dat echter nog een dorp verder te zijn. De man heeft nu wel klanten in zijn theehuis, wel slim aangepakt dus.

We passeren vandaag een aantal landslides. Bij sommige is het pad verlegd, bij andere zijn ze het pad aan het herstellen. We komen aan in Koto Qupar (2600 m) en lopen naar het einde van het dorp waar een police checkpoint is. In de naastgelegen lodge drinken we thee. Op een grasveldje liggen appelschijfjes te drogen die bestemd zijn voor de wintervoorraad van de bewoners. We hebben hier uitzicht op de Annapurna II en de Manaslu, het blijft een mooi gezicht die hoge bergen. Na nog een half uur betrekkelijk vlak lopen komen we om half 1 aan in Chame. Hier zijn veel accommodaties en goed gevulde shops. We lunchen in een lodge met een goed restaurant. We

16 oktober 1999

Bhratang - Ghyaru

Het wordt al een stuk kouder 's nachts: 7°C in de slaapkamer en

zitten op het terras en worden ineens omringd door bepakte paarden. Ze brengen hier o.a. bier, maïs en water. Het is een mooi gezicht, zo midden tussen de paarden. Na het eten van de noodle soup, fried potatoes en tibetan bread gaan we om half 2 weer op weg voor het laatste deel. Het is een vrij rustige wandeling met niet al te veel hoogte verschillen. De route loopt door bebost gebied. Gedeeltelijk over overhangende rotsen. We zien steeds meer gebedsrollen onderweg, dat is de Tibetaanse invloed. Het laatste deel van de route lopen we achter een paardenkaravaan. Deze brengt net als wij de nacht door in Bhratang, om de volgende dag weer verder omhoog te gaan met hun lading. Om 15.10 uur komen we aan in Bhratang, Jessica en Walter volgen een half uurtje later. De eigenaar van lodge Raju is niet erg vriendelijk en loopt niet eens mee om de kamers te laten zien. We bekijken de naastgelegen lodge Maya. De kamers zijn daar iets groter. De lodge zelf is oud en donker en het tocht er behoorlijk. Toch is deze beter dan de 1° lodge en we nemen 2 kamers, voor 20 rupee per kamer (35 cent p.p.) We zitten nu op 2850 m en 's middags om 4 uur is het 10 graden. Om te wassen bestellen we een emmer warm water. Hiermee kun je naar een houten badhokje. Heerlijk om

3°C graden buiten. We hebben lang ondergoed aan onder onze pyjama in de slaapzak. Om 6.30 uur zitten we weer in het vertrek waar het ontbijt geserveerd wordt. We moeten wat langer wachten op de rijstepap van Jeannette. Het is winderig en koud. We hebben een

weer eens te wassen met warm water. Het dorp zelf ziet er oud uit. De keuken ligt tegenover de lodge, ze stoken er met hout en de keuken hangt steeds vol rook. Er is geen afvoerkanaal. Het lijkt de bewoners zelf niet te deren. Ze zitten er de hele avond in. Jessica probeert vandaag de momo's. Het is maanvormig deeg, gevuld met aardappelen en groente en smaakt volgens haar best goed. 's Avonds zitten we in een zaaltje met 14 trekkers. Licht hebben we van een kerosinelamp die ook nog redelijk wat warmte afgeeft. Met een extra T-shirt en een lange onderbroek is het lekker warm. We komen nu steeds mensen tegen die we ook in andere lodges al ontmoetten. Tussen 8 en 9 uur gaat iedereen naar bed. In deze lodge zijn de kosten voor overnachting, diner en ontbijt ± f 12,- p.p.

extra fleecce en T-shirt met lange mouwen aan als we op weg gaan. We trekken even later ook handschoenen aan en zetten een muts op. De Gorge waar we in lopen is smal, beneden stroomt de rivier. We steken via een hangbrug de rivier over en lopen een stuk de berg op. Onderweg komen we een paar lodges met verkoopkraampjes tegen. Hier vinden we een leuke halsband van hout, een klein belle-tje en een parfum doosje. Na afdingen nemen we het allemaal mee

voor 425 rupee. Nu lopen we over een vlak gedeelte richting Lower Pisang. We stijgen nog tot 3200 meter. Hier drinken we thee. Jessica en Walter zoeken een kamer in dit dorpje. Wij besluiten door te lopen naar Ghyaru, 370 meter hoger. Het is mooi weer. De zon schijnt, zoals elke dag. 's Middags komen er vaak wat wolken rondom de bergen. We klimmen eerst over een vrij vlak gedeelte 100 meter tot aan een kapotte brug. Wij lopen het hoge pad; Jessica en Walter het lage om beter te acclimatiseren. Zij willen vanmiddag 300 meter klimmen en komen lunchen in onze lodge om weer op 3200 meter te slapen. Op het hoger gelegen pad is het uitzicht over de bergen mooier. Na de kapotte brug gaat het steil bergopwaarts: 270 hoogtemeters over een smal pad wat onder een stroomdraad naar boven loopt. De stroomdraad wordt omhoog gehouden door ijzeren palen, aangelegd door buitenlanders. Ze gebruiken hier nog niet zoveel ijzer, dus wel bijzonder. Het is een pittige klim. Boven de 3000 meter zijn we nog niet geweest. De lucht begint ijl te worden. We lopen rustiger en nemen regelmatig een pauze om wat te drinken. Heel belangrijk als je op hoogte loopt. Uiteindelijk komen we toch in Ghyaru (3600 m.) aan. Yak Mount View Resort zo heet de lodge waar we

17 oktober 1999

Ghyaru - Manang.

Als we wakker worden blijkt de kamer redelijk tochtvrij. Er zit zelfs condens op de ramen, dat hebben we nog niet eerder meegeemaakt. Buiten heeft het gevoren.

verblijven. Er zitten meer mensen die we herkennen van eerdere lodges. De meesten lopen door, wij besluiten hier te blijven. Het uitzicht is mooi. Na de lunch vragen we om een kamer. Deze is hier vrij groot in vergelijking met de vorige nacht. Ze hebben binnen ook een houtkachel, dat lijkt ons wel lekker tegen de kou. De kamer kost 40 rupee. 's Middags komen Jessica en Walter inderdaad nog lunchen. Het waait bij tijd en wijle behoorlijk hard. Dit staat ook in de Trailblazer aangegeven. Nadat Jessica en Walter weer terug zijn gegaan, lopen we een rondje in het dorpje. Een meisje nodigde ons uit om in de plaatselijke Gompa te komen kijken. Een gompa met een beeltenis van de Dali Lama en Tanka schilderijen, foto's en beelden. We geven wat geld voor de gompa en kijken er nog wat rond. Het is duidelijk dat de mensen hier een stuk armer zijn. De mensen zien zwart van de viezigheid. Het hele dorp is op onze lodge na helemaal bruin en grijs, dezelfde kleur als de berg en het valt bijna niet op tegen de berghelling. De mensen zitten op straat bij elkaar luizen en vlooiën uit het haar te halen. We vinden het allemaal mooi om te zien. Als we weer terug zijn, nemen we een zelfde wasbeurt als gisteren, met een emmer warm water. We wisselen ervaringen uit

Als we door ons slaapkamerraam naar buiten kijken zien we een hele kudde yak's. Het zijn een soort koeien, met korte poten en grote horens. Na het ontbijt, vandaag chapati's (plat rond brood van ± 20 cm doorsnee) met jam te hebben gegeten, kunnen we weer op pad. Het inpakken van de rugzak is ondertussen routine geworden en is in een kwartiertje gebeurd. We vertrekken om 7.15

met medereizigers. Een pas afgestudeerde Belgische tandarts is al bijna 3,5 maand onderweg. Via Tahiti, de Fiji-eilanden en Nieuw Zeeland is hij nu in Nepal. Hij vliegt 5 november weer terug naar België. Wegens een heupblessure heeft hij een drager/gids gehuurd voor 500 rupee per dag. Als gids heeft hij niet zoveel aan de man, hij weet niets te vertellen over de omgeving, vandaar dat hij samen is gaan reizen met een Duitse vrouw. Zij had ook een drager/gids waar ze eigenlijk niet veel aan had, behalve dan dat hij haar bagage droeg. Als het in de lodge echt koud begint te worden en iedereen met een muts op en met handschoenen aan zit, wordt de houtkachel aangemaakt. Erg gezellig, met allemaal banken rondom de kachel. We hebben hier wel elektriciteit, maar die valt tijdens het eten uit. De kaarsjes scheppen dan weer licht in de duisternis. Het toilet is niet luxer dan in andere lodges, het grote voordeel hier is echter dat je er niet voor naar buiten hoeft. Tot nu toe hebben we nog bijna iedere dag onze kleding kunnen uitspoelen. Buiten drogen in de zon en later meestal binnen in onze slaapkamer. Hiervoor hebben we lichtgewicht wasknijpers meegevoerd. Die zijn echt heel handig, ook om spullen op de rugzak te hangen om te drogen.

uur. We lopen in de schaduw dus is het behoorlijk koud. We hebben wel prachtig uitzicht over de Annapurna II, III en IV. Dat is ons ook beloofd in de Trailblazer, als beloning voor de zware klim van gisteren. Na een uurtje lopen komen we in Ngawal. De zon schijnt op onze rug, het wordt nu warm en stoffig. Op deze hoogte is weinig begroeiing meer te vinden, dus veel stof. In Ngawal drinken we thee. Op weg naar Manang zien we veel bidmuurtjes en vrouwen die sieraden verkopen. We lopen over het algemeen de kortste - van de in de Trailblazer aangegeven tijden -

en komen om 11.30 uur in Manang aan. Vanuit de verte zien we het grijs/bruine dorp bijna niet liggen. Dichterbij gekomen zien we dat het een toeristisch dorp is met diverse winkeltjes. De huizen van de Nepalezen zien er erg vervallen uit, terwijl de hotels wel luxe hebben. Er is in het dorp wel een prachtig uitzicht op diverse bergtoppen van 7500 m en hoger. In het Yak hotel nemen we een kamer met badkamer en warme douche voor 150 rupee (fl. 5,-), zonder badkamer is het 80 rupee. We zullen hier een extra dag blijven om te wennen aan de hoogte.

We wassen kleding op onze kamer, met het warme water. We wandelen door het dorp en zien veel bidmuurtjes. Het ziet er allemaal erg primitief uit. Om 15.00 uur wonen

we een lezing bij over hoogtezichte. We hadden er wel over gelezen, maar steken er toch weer wat van op. Tijdens deze lezing zien we Jessica en Walter weer. Wij hebben voor hen een kamer gereserveerd in het Yak hotel. De lezing wordt buiten gehouden en het is best fris.

Om warm te worden drinken we thee en eten er een stuk echte appeltaart bij. We gaan weer terug naar de eetkamer van het hotel met "dubbel glas" (gewoon 2 ramen

achter elkaar). We schrijven hier kaarten aan onze vrienden. Het is er gezellig druk, voldoende licht en

lekker eten. Ze koken hier op kerosine, wat lekker snel gaat en goed is tegen de ontbossing in Nepal.

18 oktober 1999

Manang. (rustdag)

Vandaag hebben we een rustdag in Manang. We slapen uit tot 7.30 uur. Daarna gaan we ontbijten. We zien dat diverse mensen die we op andere dagen om 6.30 uur in de eetzaal zagen, nu ook een rustdag nemen. We gaan vandaag een bezoek brengen aan een oude Lama. Om 9.30 uur vertrekken we voor, wat later bleek, een klim van 400 hoogtemeters. Boven aangekomen zien we een gompa en een hutje in de berg gebouwd. Na een half uurtje wachten mogen we met z'n vieren naar binnen. We worden verwelkomd door mevrouw, die ons uitgenodigd om bij de lama binnen te gaan. We krijgen om beurten een rood lint om onze hals geknoopt, water met olie in onze hand gegoten, wat we moeten opdrinken en een boek op ons hoofd gelegd als een soort zegening. Nadien een kopje thee om bij te komen. Als we allemaal 100 rupee hebben betaald krijgen we nog een zegening van mevrouw. Nu weten we zeker dat we veilig de pas over komen. We mogen van het geheel zoveel foto's maken als we willen. De commerciële lama poseerde nog even voor ons. Na 35 minuten afdalen staan we weer in het dorp. Wordt vervolgd.

Een dagje stappen met Wil van Coenen

Door Cees Punselie

In de avond van 17 februari jl. gaat de telefoon over. Uit de reactie van

Marjo, mijn vrouw, die de telefoon opneemt, begrijp ik dat Wil

van Coenen aan de andere kant van de lijn hangt! Terwijl ik op weg ga naar de telefoon gaat het door mij heen, 'dat komt goed uit'. Ik had namelijk al vast omliggende plannen om zaterdag in Capellen (B) te gaan wandelen. Leuk, kunnen wij samen gaan en er een leuke dag van maken. Na de gebruikelijke begroeting over en weer vraagt Wil of ik a.s. zondag de winterseriewandeling van OLAT in Rosmalen ga lopen. Ik doe hem het voorstel om zaterdag 50 km te gaan lopen. Helaas hij heeft dan al andere verplichtingen waar zijn aanwezigheid vereist is. Na over en weer zeggen wat jammer en volgende keer beter

besluiten wij het gesprek. Marjo, met een wat verbaasde blik in haar ogen, ga je niet wandelen met Wil? Nee, hij kan zaterdag niet en dan zou ik. . Ja, maar de OLAT is op zondag en dan kun jij toch ook? Bovendien vind je het altijd gezellig stappen met Wil. Ja, maar dan ben ik weer een hele dag weg en dan het is nog winter en het kan wel twee dagen aaneen gaan regenen. Dus toch weer een smoes om onderuit in de stoel te gaan hangen? Gelukkig kom ik spoedig tot mijzelf en zeg, 'Marjo je hebt gelijk!' Ik pak de telefoon en spreek met Wil af om zondag samen met hem in Rosmalen te gaan wandelen. Tevreden en vooruitziend naar zondag ga ik weer verder met waar ik mee bezig ben.

Zondag om 8.00 uur arriveer ik bij zaal "D'n Beer". Het gonst al van de activiteit en al snel wordt het dringen in het zaaltje. Gelukkig kennen veel mensen WIL en toen ik het zicht op de zaal door de drukte wat verloor kon ik anderen activeren om ook naar Wil uit te kijken. En ja hoor, het werkte, wij worden keurig naar elkaar gemaanoeuvreed. Vlug Wil ingeschreven en we waren klaar om te vertrekken. Buiten gekomen verwelkomde ons een stralend blauwe hemel met daarin een heerlijke winterzon, het lijkt wel voorjaar. Welgemoed gaan wij op stap door een slapend Rosmalen. Gevolgd door het mulle zand bij 'het Grote Wiel'. Is dit een voorproefje voor de rest van het parkoers? Wij zullen wel zien. Opgewekt gaan wij verder op een hard en gelijkmatig bospad. Opgewekt zijn ook de vogels die het hoogste lied zingen.

Wij blijven zelfs even stil staan om te luisteren naar de roep van een vogel en het antwoord daarop van een andere vogel. Dan merk ik dat het gehoor van Wil toch veel beter is ontwikkeld dan dat van mij. Hij hoort vogelgeluiden die ik niet of nauwelijks kan waarnemen. Hij weet zelfs welke vogel er roept. Als ik dat zou willen ontdekken dan moet ik de vogel eerst zien. Maar zoek die kleine vogeltjes maar eens op in het groen. Bovendien blijven ze nooit rustig zitten. Via de vogelgeluiden komen wij te spreken over de muziek. Beiden hebben wij een totaal andere smaak, maar wij kunnen elkaar wel duidelijk maken en begrijpen wat de muziek voor ons zo mooi maakt. Al pratend komen wij via het terrein van 'Autotron' op de camping 'Vinkeloord'. Daar onze kaart laten aftekenen en ons de koffie goed laten smaken. Weer op weg verlaten wij de bijna uitgestorven camping en stappen weer vrolijk verder. Daar Wil geen onbekende is in wandelland hebben wij ook regelmatig een praatje met andere wandelaars. Eenieder is reuze enthousiast over het parkoers en vooral ook over het weer dat het wandelen zo plezierig maakt. Zo wandelen wij heel gezellig voort en komen in café "Stanserhorn", waar wij ons de soep goed laten smaken. Na onze versterkingen gaat het weer verder door bossen en velden. Op de velden hebben wij ruim uitzicht op het uitspansel boven ons. Helaas gaan zich daar behoorlijke wolkenformaties ontwikkelen. Er zijn zelf een aantal dreigende zwarte formaties. Er vallen ook enkele druppels maar de zon geeft

zich niet gewonnen en jaagt de wolken weer weg. Na dit zonlicht en wolkenspel zijn wij na 30 km in Berlicum op de wagenrust. De fauteuils staan daar voor ons klaar. Terwijl wij ons laven aan de warme chocolademelk is daar een zekere jongeman die, gelijk een jonge hond, om iedereen heen dolt en ons vrolijk vermaakt. Het valt ons niet mee om afscheid te nemen van deze wagenpost, zo gezellig is het. In een goed humeur beginnen wij aan de laatste twee stukken die nog voor ons liggen. Het stukje naar de laatste wagenrust leggen wij dan ook vlot af. Daar kunnen wij desgevraagd mededelen dat 'de kinderen' het op de voorgaande rust erg goed doen en het er heel gezellig maken. Voldaan dat wij een moeder gerust hebben kunnen stellen beginnen wij aan het laatste stuk. Kennelijk ruiken wij 'de stal' want wij zetten er stevig de pas in en passeren een tweetal heren. Wat zou het zijn bezorgdheid of .. dat wij commentaar krijgen over onze snelheid. Wij natuurlijk ook commentaar terug geven. En wat is het resultaat? Dit stukje wat u nu aan het lezen bent. Een van de heren is redacteur van het OLAT-Nieuws en vroeg mij om een stukje te schrijven. Zo gaat dat en zo moet het ook kunnen. Zo wordt het plezier van de wandeling nogmaals doorleefd, herinner je de fijne contacten onderweg en natuurlijk het vele plezier aan allerlei zaken en situaties. Wil bedankt voor de gezellige wandeling en dat ik je daar bij mag leiden en OLAT bedankt voor het mooie parkoers.

50 km Euraudax-wandeltocht in Driebergen

9e "Heuvelrugtocht Euraudax"

door Harry Littel

De inrichters van deze tocht zijn Henri Floor en Coos Verburg. Een heel bekend echtpaar dat naam heeft gemaakt als erg kundige parcoursbouwers. En zo ook in Driebergen. Staat al jaren op de agenda van het Jaarprogramma van Euraudax Nederland. Een echte 'kaskraker'. Een fantastische tocht in een fantastische omgeving.

Henri en Coos hadden mij gevraagd te helpen bij het inschrijven (toekennen van homologatienummers=*startnummer*) en het afmelden (uitreiken van de bestelde medailles). Onderweg vervulde ik de functie van staartloper, dat ik ook graag doe.

Samen met mijn zoon Djack kwamen we om even voor 7.30 uur aan. Wij begroetten Henri en Coos die overigens erg druk waren met de route-aanduiding van het station Driebergen naar de kantine van de Hockeyclub "Shintey". Gearriveerd in de kantine werden de spulletjes klaargezet en -gelegd (inschrijfkarten, pennen, exemplaren van het Jaarprogramma en overig benodigde spulletjes om de wandelaars te ontvangen).

Op de inschrijftafel legde ik ook de door mij gemaakte exemplaren neer van het Huishoudelijk Reglement en de Informatie Brochure van de Stichting Euraudax Nederland. Dit weer in het kader om de wandelaar goed te informeren over tal van zaken. Ook over zaken die achter de schermen worden uitgevoerd. Goede communicatie en informatieverstrekking is het halve werk, zeggen ze...Als voorzitter ben ik van mening dat we hieraan moeten werken. Het geven van goede bekendheid over tal van onderwerpen. De exemplaren vonden gretig aftrek, zo bleek na afloop. Circa 40 Informatie Brochures en 20 Huishoudelijke Reglementen waren meegenomen. Goede zaak. Geeft mij een warm gevoel.....al deze interesse.

Vanaf 07.30 uur tot 08.30 uur werd door Coos en ondergetekende keihard gewerkt aan de inschrijftafel. 83 deelnemers. Veel oude bekenden maar ook een flink aantal nieuwe gezichten. Even voor 08.30 uur hield Henri een praatje. Lichtte iedereen in over het wandelen volgens het Euraudax-systeem, over de plassen op het parcours (oppassen voor natte voeten) en het feit dat iedereen redelijk aangesloten moet blijven vanwege het bochtige parcours in de bossen.

Om klokslag 08.30 uur werd vertrokken. Aan de noordzijde van de spoorlijn en de Rijksweg A12 werd koers gezet richting Zeist en van daar naar Maarn. Ik ga niet in op de bezienswaardigheden van de tocht. Dit onderwerp zal worden/wordt uitgediept door Constant Dedel in zijn verhalen. Na ca. 10,5 km bereikten wij de rust. Een café-rust in de kantine van de voetbalvereniging SVMM. Na een kleine 25 minuten werd de tocht voortgezet. Iedereen kwam monter overeind en volgde Henri kordaat. Het tweede stuk. Van Maarn naar Leersum. Een prachtig stuk door de bossen. Na een goede 20 km werd de tweede café-rust bereikt. De kantine van de voetbalvereniging HDS. Daar werden we getraakteerd op een kop soep. Lekker, groentesoep. Gaat er na 20 km best weer in. Samen met een boterhammetje, want inmiddels was het ook al kwart over twaalf, dus lunchtijd...Na wedermaal een rustperiode van zo'n kleine 25 minuten werd het derde stuk ingezet. Deze keer een lus van 10 km. Om kwart over twee zouden wij weer terugkeren op de zojuist verlaten locatie.

De route ging door de omgeving van Amerongen. Allemaal bossen. Prachtig, die ontluikende natuur. Het zonnetje deed af en toe goed van zich spreken. Het werd dan zowaar warm, dat je al aardig begon te transpireren. Ik kreeg er gewoon een bruin koppie van. Ook legde ik contact met vele wandelaars. Een praatje hier, een praatje daar. Informeren, meedelen, vragen, antwoorden. Tal van onderwerpen gingen over de toonbank. Veel hiervan hield verband met de recentelijk opgetreden bestuurswijziging binnen de Stichting Euraudax Nederland. Over het waarom, het hoezo.....de motieven, de argumenten, de daaraan ten grondslag liggende beleidsvisie.....enz. Keurig op tijd loodste Henri ons om kwart over twee weer het gebouw van de voetbalclub in. Ook nu weer zo'n 25 minuutjes rust. Het was binnen best wel druk. Tja, je moet op zaterdag de kantine delen met de voetballers. Kan niet anders...moet je begrip voor opbrengen.

Om 14.36 uur werd de gang erin gezet voor het vierde stuk. Terug naar de voetbalclub in Maarn. Op 41,5 km. Heerlijk kletsend met Jan en Alleman (zoals Fritz Stammeshaus uit Amsterdam, Max Jansen uit Naarden en Henk Oudshoorn uit Mijdrecht) bereikten we deze café-rust na bijna 2 uur. Hier was het pas echt druk. Met vele bierdrinkende sporthelden van de lokale voetbalclub. Maar niet getreurd, velen waren blij toch even lekker te kunnen zitten. Voor enkele nieuwelingen was het zichtbaar dat de kilometers gingen tellen. De benen werden zwaar, de

voetjes voelden aan als gemalen gehakt, de stijfheid sloeg genadeloos toe.....Om even voor 17.00 uur werd gestart voor het laatste stuk van 9 km. De natuur is prachtig. Bossen en nog eens bossen. Bospaadjes werden opgevolgd door grindweggetjes. En vervolgens alles weer vice versa. De stilte om je heen. Heerlijk. Soms ontmoetten we andere wandelaars. Dagjesmensen. Keken vreemd op.....zo'n bont gezelschap. Om even voor 18.30 uur arriveerden wij op de thuisbasis. De Hockeyclub. Binnen een half uur werden alle boekjes afge-stempeld, I.V.V.-stempels gegeven, diploma's uitgereikt en bestelde medailles afgegeven. Vele mensen bedankten mij voor de prachtige tocht (omdat ik misschien aan de kop van de tafel zat, hetgeen toeval was). Maar, niet ik ben de inrichter van deze tocht, maar Henri en Coos. Dus al deze complimenteuzen woorden geef ik hierbij aan hun door.

Henri en Coos, mede namens alle deelnemers (ik weet zeker dat ik ook uit hun mond praat), ontzettend bedankt voor deze mooie tocht. Ik heb genoten. Lekker gewandeld door een prachtige omgeving. Jullie weten de prachtigste plekjes te vinden en in jullie parcours op te nemen. Chapeau hoor! Ik sluit af door wandelaars die nog niet het genoegen hebben geproefd om bij jullie een Euraudax-tocht te lopen, uit te nodigen dit zeker een keer te doen. Dit jaar nog drie kanssen. In Leersum, Den Dolder en ten slotte in Renswoude. Pak een Jaarprogramma en maak een keus. Beter nog, kom naar alle drie.

Wetenswaardigheden over wandelen in Nederland.

Aanrader: Toon van Wordragen

In de Alblasserwaard en Vijfheerenlanden wordt voor het 4^e jaar een fietsvierdaagse georganiseerd. Om nog meer toeristen te trekken buiten fietsers wordt er door de Wandelkring Dordrecht e.o. een wandeltocht georganiseerd. Deze wandeltocht start in een tent aan de Dorpsweg te Hoornaar op 1 juni. Wanneer voor deze wandeltocht voldoende belangstelling bestaat wil men volgend jaar een 4 daagse organiseren. Er kan 40, 30, 25, of 10 km worden gewandeld. Volgens de stichting heeft men tijdens het wandelen geen last van fietsers. Dit evenement vindt traditiegetrouw plaats rondom Hemelvaartsdag. Deze wandeltochten leiden langs de mooiste plekjes van Het Groene Hart, over geasfalteerde wegen en verharde graskaden. Zuid Holland op zijn mooist! Rust, ruimte en natuurschoon wandel mee en ... u zult ervaren dat hier niets teveel mee is gezegd.

Wetenswaardigheden over wandelen in Denemarken.

Aanrader: Peter van de Ven

Zoals reeds aangekondigd in OLAT-Nieuws van februari wordt in het Pinksterweekend tussen 9 en 12 juni de nieuwe **ÿresund Bridge** tussen Kastrup in Denemarken en Malmö in Zweden geopend. Deze feestelijke opening vindt plaats onder auspiciën van het Deense en Zweedse Rode Kruis. Tijdens de feestelijkheden zullen op twee plaatsen evenementen worden georganiseerd, in Peberholm op Deense grond en op het Zweedse eilandje Lernacken. De toegangsprijs hiervoor bedraagt DKK 50,- en kinderen DKK 25,-. Sinds 1970 organiseert het Deense Rode Kruis gelijksoortige 'Open Bridge'-evenementen. Voordat de brug door het gemotoriseerde verkeer in gebruik wordt genomen worden fietsers, voetgangers en skeelers uitgenodigd om haar officieus te openen.

Het programma begint vrijdagmorgen om 9.00 uur en duurt tot tweede pinksterdag 's avonds 8 uur.

Voor voetgangers bestaat de mogelijkheid de brug te bewandelen op zaterdag 10 juni en zondag 11 juni op beide dagen tussen 9 uur 's morgens en 4 uur 's middags. Deelnemerskosten DKK 70,- en kinderen DKK 40,-

De brug is in werkelijkheid 16 km lang, maar voetgangers mogen niet in de tunnel zodat de wandelafstand slechts 12 km bedraagt. Kaarten kunnen uitsluitend vooraf besteld worden via internet www.billetnet.dk

Nadere informatie kunt u krijgen via e-mail: vibe-lindgaard-bach@redcross.dk telefoon +4535259319

Met Euraudax over de Utrechtse Heuvelrug

Op zaterdag 11 maart 2000 organiseerde Euraudax een wandeltocht van 50 km vanuit Driebergen. De start was vanuit de kantine van hockeyvereniging Shinty gelegen

in het park Beerschoten-Willinkshof. Ter extra informatie: in een euraudax-wandeltocht wordt gewandeld in een groep met een gemiddelde snelheid van 6 km per uur. De totale gemiddelde snelheid,

inclusief rusten bedraagt 5 km per uur. Een 50 km duurt dan dus 10 uur, waarin 8 uur en 20 minuten wordt gewandeld. De overige 100 minuten werden in deze tocht verdeeld over 4 grote rusten van ± 25 minuten. Na het verlaten van het park Beerschoten-Willinkshof staken we de spoorlijn Utrecht-Arnhem over. Nu kwamen we door landgoed Bornia. Verderop kwamen we door landgoed Noordhout. *Heidestein (waar we niet doorheen liepen), Bornia en Noordhout vormen samen het grootste aaneengesloten beheersgebied van Stichting Het Utrechts Landschap. In totaal ruim 600 hectare natuur! Het uitgestrekte gebied herbergt akkerlanden, naald- en gemengde bossen, heidevelden en zelfs stuifzanden.*

Daarna betraden we landgoed Den Treek-Henschoten. Hier kwamen we onder andere langs een weiland en langs vele rododendron struiken. In Maarn kwamen we door de

bossen Koeheuvels met een kleine zandverstuiving. Via het centrum van Maarn bereikten we de eerste grote rust in de kantine van de plaatselijke voetbalvereniging op 10,500 km. Er was net een voetbalwedstrijd aan de gang zodat het nu lekker rustig was in de kantine. Daarna liepen we verder. Eerst een traject door de Kaapse Bossen, daarna overgaand in de uitgestrekte bossen van Boswachterij Leersum.

De Kaapse bossen. In het midden van de 18e eeuw kwam mr. Hendrik Swellengrebel uit de Kaapkolonie naar Doorn. Hij kocht een zeer groot heidegebied dat hij "De Kaap" doopte, omdat de woestijnen herinneringen aan de Zuid-Afrikaanse "koppies" opriep. Bebossing was zijn doel en daarin is hij goed geslaagd. In deze bossen speelt de roman "De Zwarte Ruiter" van Simon Vestdijk.

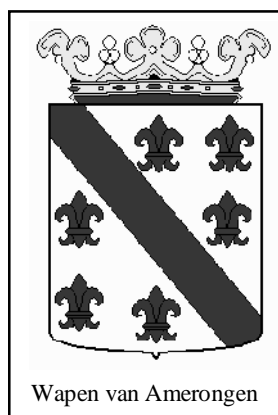
Na een verkeersweg bereikten we de Leersumse Plassen. In dit na-

tuurgebied konden we nog net in, omdat het van 15 maart tot 15 juni gesloten is. De plassen zelf zagen we niet, want daarvoor sloegen we af. Nu wandelden we langs het heidegebied Breeveen. Langs de zandweg lagen tot 3 meter hoog omgezaagde bomen, netjes in gelijke delen gezaagd. Het hout geurde nog lekker. Daarna volgde nog een steile helling om in de buitenwijken van Leersum uit te komen. Hier was de 2e grote rust op 20,125 km in de kantine van voetbalvereniging HDS op sportpark De Engelse Berg.

Leersum heeft één kei van 12.000 kg, van de 19 "erkende keien" in Nederland. Leersum staat hiermee op de 10e plaats. De zwaarste kei van keistad Amersfoort weegt "slechts" 11.000 kg.

Na deze rust voerde ons pad langs een bosrand. Nu werd koers gezet naar kasteel Zuylenstein.

Kasteel Zuylenstein werd in de beginjaren 1300 gebouwd. In maart 1945 werd het kasteel door een verdwaalde geallieerde bom volledig vernield.

Wapen van Amerongen

Na het bijbehoren de poortgebouw van kasteel Zuylenstein, nog behorend tot de gemeente Leersum werd Amerongen bereikt. Hier zagen we onder andere kasteel Amerongen en de St. Andrieskerk.

Kasteel Amerongen is gesticht in 1286. De eerste bezitters waren Borre en Diederik van Amerongen. Later ook Floris V. Er hebben vele familieoorlogen gewoed rond deze ridderhofstad. Op 21 februari 1673 liet de hertog van Luxemburg de burcht volstouwen met takkenbossen; een klein vuurtje en

binnen 10 minuten stond het kasteel in vuur en vlam. Rond 1900 werd het kasteel herbouwd.

De St. Andrieskerk met een groten-deels laatgotisch schip uit de 15^e eeuw ligt aan De Hof, een schilderachtig plein dat omringd wordt door lindebomen. De 16^e eeuwse toren is 48 meter hoog en is gebouwd naar het voorbeeld van de Dom van Utrecht. In het koor wapenborden en de grafombe van Goert van Reede van Amerongen en zijn vrouw Geertruid van Nijenrode, die van de verbondenheid met het kasteel getuigen.

Na een oude begraafplaats verlieten we Amerongen, staken een drukke verkeersweg over en dwaalden nu over de flanken van de Amerongse Berg. Over de top van de berg zelf kwamen we echter niet. Na een km lang vals plat gelopen te hebben, volgde een minder zwaar traject. Opnieuw kwamen we bij dezelfde rust uit in Leersum. Ditmaal was dit de 3^e grote rust op 29,860 km.

We verlieten het centrum van Leersum over de Donderberg met het bijbehorende mausoleum.

Het mausoleum op de Donderberg. De schatrijke bewoner van de buitenplaats Broekhuizen bij Leersum, Mr. Cornelis Jan van Nellesteyn liet in 1818 een familiegraftempel oprichten op de Donderberg. De toen vermaarde architect B. Ziesenis bouwde een antieke tempel, die als voorbeeld van Frans-Italiaanse empirestijl uniek is in ons land. Op een vierkant onderstuk staat de wit en geel gepleisterde Dorische tempel, die tevens als uitkijktoren dienst deed. Aan de voet is in de heuvel een kelder uitgegraven, waarin de van Nellesteyn zijn bijgezet. De laatste afstammeling die in 1905 stierf, liet al zijn goederen aan de gemeente Leersum na op voorwaarde dat het grafmonument regelmatig zou worden onderhouden. Daarna betraden we landgoed Dartheide. Na de oversteek van de verkeersweg Leersum-Doorn volg-

den we een geel/blauw gemarkeerde wandelroute (de Stichtse Dorpentocht van de NWB). Na enige km's verlieten we deze na nog door landgoed Sandenburg gekomen te zijn. Opnieuw werden de Kaapse Bossen bereikt in de gemeente Doorn, nu met de deelnaam De Diepwel. Na een poortgebouw werd koersgezet naar de Doornse Berg.

Het dorp Doorn is ontstaan bij een ridderhofstad, het latere Huis Doorn. Het is een zeer oude plaats, want reeds in het jaar 838 werd het vruchtgebruik van Doorn door bisschop Alfrik aan graaf Rotgarius gegeven als dank voor bewezen diensten.

Vlak voor de top van de Doornse berg met bovenop een 19 meter hoge uitzichttoren, werd weer koers gezet naar Maarn.

Op het hoogste punt van de Kaapse bossen (53m), waar de tocht ook langs voerde, staat een ongeveer 19 meter hoge uitzichttoren. Hier vanaf heb je een wijds uitzicht op Utrecht met de Dom, de televisiemast bij Lopik, de kerncentrale in Dodewaard en verder de Betuwe in Daarna kwamen we nog langs Huize Maarn. Na de laatste grote rust op 41,495 km. dwaalden we eerst even door buitenwijken van Maarn. We liepen onder de A12-snelweg door en betraden opnieuw respectievelijk de landgoederen Den Treek-Henschoten, Noordhout en Bornia. Als laatste, na de spoorlijn te zijn overstoken, bereikten we door Park Beerschoten Willinkshof de finish. De totale afstand bedroeg 50,605 km.

Het was best een aardige tocht geworden. Door de vele regen in voorgaande dagen waren de vele zandpaden en zandwegen wel eens modderig. Ondanks de wat mindere weersvoorspelling bleef het de gehele dag droog met zelfs enige perioden met zon. Van de 83 deelnemers viel er slechts 1 uit.

Coos & Henri

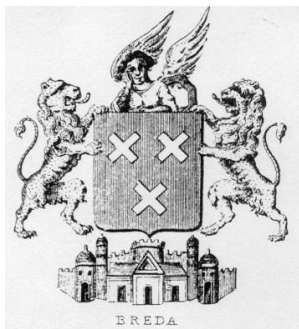
WIEGO op Carnavalszaterdag, 4 maart 2000.

Peter van de Ven

Na Vrijdagavond een heel gezellig bruiloftsfeest meegemaakt te hebben (ik heb zelfs nog een liedje meegezongen op de wijs van het Vierdaagslied, dus misschien wa-

ren het wel wandelaars) om tien over halfdrie naar bed (waarschijnlijk lag het bruidspaar er eerder in!). De volgende dag toch maar weer om acht uur eruit, om plm.

zestig kilometer naar Breda te reizen voor een 25-kilometer-tocht bij

WIEGO. Ik heb meer bij deze club gelopen, maar dat was meer dan negen jaar geleden (2 februari 1991). Het startlokaal was toen café "Tompouce", dat bestond niet meer, het huidige clubgebouw "Schuttershof" was i.v.m. de carnaval gesloten, maar het parochie-huis van de naburige kerk was ook zeer geschikt. Overigens complimenten voor de jongedame, die ons bij "Schuttershof" opving om ons door te verwijzen naar de goede plek, zij heeft waarschijnlijk toch nog een paar uur moeten koukleumen, want die natte sneeuwbuities tussendoor maakten het er niet warmer op!

Na een kop koffie om plm. elf uur gestart. In het OLAT-Nieuws van februari is er nog reclame gemaakt voor de Hans-Hoekpijl, maar het

systeem dat ze hier hebben, werkt ook goed: een geel vierkantje voor linksaf, een wit voor rechtdoor en een rood voor rechtsaf. Waarschijnlijk hebben "saboteurs" niet zo snel door, dat het om een markering gaat.

De eerste paar uren gingen door het Ulvenhoutse bos. Dat het de laatste weken bijzonder veel geregend heeft, was wel te zien: links en rechts behoorlijke plassen op en langs het pad. De parcoursuitzetter had nog gezegd dat het op bepaalde plekken moeilijk zou zijn om droge voeten te

houden. Tot de eerste rust op negen kilometer kregen we een natte sneeuwbus met onweersgerommel. Met de paraplu was dit gemakkelijk op te vangen: de bus duurde maar een kwartier en door de beschutting van de bossen dwarrelde het heel liefelijk over ons heen. Net voor de wagenrust nog een carnavalswagen gezien, waar de laatste hand aan gelegd werd.

Na de rust komen we bij het landgoed "Hondsdonk". Even verderop stonden er behoorlijk wat rododendrons langs de weg. Een kwartier later was er echt een lastig obstakel: een omgeploegd stuk bosweg van plm. driehonderd meter, maar je kon er langszij lopen. In de buurt van de Strijbeekse Heide viel de tweede sneeuwbus, en dat zou de laatste "echte" van die dag zijn, na de middag stelde het allemaal niet meer zo veel voor. Tweehonderd meter voor de caferust liep ik langs een kapelletje. Boven de ingang was een heel mooi tafereeltje te zien: een hoornblazer, vergezeld van een hert. Hier zat een glasplaat voor, waarschijnlijk om het tegen weersinvloeden te beschermen.

De naam van het café bevestigde dat ik de naam van de heide goed gespeld had. Hier trof ik het OLAT-lid Hans, die zijn lidmaatschap net opgezegd(?)had en

Trudy Taal, ons kersverse familie-lid. Ik had gehoopt hen bij de start te treffen, maar i.v.m. de bruiloft gisteren had ik geen bindende afspraken gemaakt.

Bij de aantekeningen die ik onderweg gemaakt heb trof ik nu de woorden aan: "pijlenophalers, geen paniek". Dat klopte, bij WIEGO zal men de laatste lopers zeker niet opjagen, en wij mochten zelfs na hen vertrekken, op voorwaarde dat we alle vierkantjes tot de eerstvolgende afslag naar rechts zouden verwijderen. Omdat dat er maar een was, heeft Trudy die maar in stukken gescheurd, om het nog iets te laten lijken.

Ongeveer twee kilometer na de rust liepen we langs een aantal vennen. De natuur roerde zich, er waren veel vogelgeluiden te horen. Op de achtergrond een donkere lucht van de volgende natte sneeuwbus, dit vormde een prachtig contrast. Jan Bruel en Hans vonden het vreemd dat dit gebied nooit in het parcours van de Bredase Driedaagse (de Pinkstertochten) was opgenomen, als "veteranen" bij dat gebeuren waren zij er althans nooit geweest. Voor het passeren van de autoweg Tilburg-Rotterdam nog twee vrij fraaie woningen gezien: een boerderij met een rieten dak en een huis met prachtige raamluiken. Hier stond het beeldje van Bartje voor de deur en een Flodder-hond blafte ons toe, alleen was het niet zo'n type, dat net zoals in de film/serie iemand in zijn kuit zou bijten. Hij wist wat zijn domein was: tot daar en niet verder!

In Ulvenhout, vier kilometer voor het einde de tweede, niet verplichte caferust "Christianen". Na ga ik een wandelaarvies woord noemen: TAXI. Die namen wij dus, na 23 kilometer. Alhoewel dit voertuig in de carnavalstijd niet zo een-twee-drie komt voorrijden, wilde het toeval wel dat wij een minuut voor sluitingstijd onze controlekaart bij het startbureau inleverden.

WIEGO, bedankt voor deze prachtige wandeldag en ik ga me voorstellen om wat vaker bij jullie te komen!

Peter van de Ven

P.S. Na afloop werd ik door ons lid Jan van Hoogeloon nog gewezen op de Kennedymars Breda-Brecht-Breda. Jan zit daar in het organisa-

tiecomité. Ik heb deze tocht een aantal jaren geleden gelopen en dat is me goed bevallen.

Daarom wilde ik er nu een beetje reclame voor maken. 'Zijn' en de Kennedymars van Tilburg staan met plm. 100 deelnemers altijd behoorlijk in de schaduw van 'grote broers' Sittard en Someren.

Nu hoeft hij echt geen getal van vier cijfers voor de komma als deelnemersaantal te hebben, maar zo'n twintig à dertig mensen meer dan in 1999 zou al heel mooi zijn. Dus als u op uw lange afstandwandeldkalender in het weekend van 19/20 augustus nog niets gepland heeft...

CONSTANT-Bericht: Winterserietocht WS'78 te Zaandam

Door Constant Dedel

Op zaterdag 26 februari 2000 organiseerde WS'78 hun wandeltocht vanuit de kantine 'Hellas' in sportpark Hoornse Veld te Zaandam-Kogerveld. De start was om 9.00 uur. Zaandam is vijftig jaar geleden met zeven dorpen langs de Zaan samengevoegd onder de naam Zaanstad.

Al in de 17^e eeuw was de Zaanstreek een belangrijk industrieel gebied. Honderden windmolens zaagden hout en produceerden grondstoffen. Op de vele werven werden schepen gebouwd en tsaar Peter de Grote kwam hier de kunst van de scheepsbouw afkijken. Nu is het 'de keuken' van Nederland, met o.a. het hoofdkantoor van Albert Heijn.

We bleven aan de oostzijde van de Zaan, het gedeelte dat in 1916 volledig onder water kwam te staan tengevolge van de doorbraak van de toenmalige Zuiderzeedijken. Al gauw naderden we het recreatiegebied Jagersveld annex Jagersplas. Dit meer is ontstaan door zandwinning voor de omringende snelwegen. 's Zomers is het een druk bezochte recreatieplas. Na het verlaten van Jagersveld gingen we door de rivierenbuurt (Kalf) en daarna langs sportpark Kalverhoek richting Wijde Wormer. Hierna volgden we een grasdijk tot aan de werkschuur Oostzanerveld van het

Staatsbosbeheer. Hier was de soeppost ingericht.

Oostzanerveld is een waterrijke polder met langgerekte percelen grasland, die als eilanden omgeven worden door

diverse sloten. Dit oude veen-weidegebied wordt gerekend tot de meest waardevolle weidevogelgebieden in ons land. Tevens broeden er veel moerasvogels en komen er geregeld lepelaars en steltlopers voedsel zoeken. Verspreid in de polder liggen hooi- en rietlanden, die bijzonder rijk zijn aan orchideeën.

Na de soeppost wandelen we enige tijd over fietspaden richting recreatiegebied 't Twiske. Dit is oorspronkelijk een oud veen-, weidenmoerasgebied dat al enige decennia lang niet meer agrarisch werd gebruikt en gedeeltelijk was dichtgegroeid. In de volksmond werd het De Rimboe genoemd. Het is nu omgevormd tot een recreatiegebied met hoge natuurwaarde. Het bestaat uit plassen, moeras, rietland, schraal grasland, weiland en parkachtige gedeelten met bos. De natuurgebieden worden begraaasd door Schotse hooglanders zowel als door schapen. Bij het recreatiegebied zijn diverse horeca- en botenverhuurgelegenheden. In dat gebied staken we via vlonders en

bruggetjes vele waterlopen over en passeerden we diverse jachthavens. Inmiddels naderden we Den IJp, waar in het dorps huis 'De Wije IJp' de grote rust was. Na de pauze gingen we weer door hetzelfde recreatiegebied 't Twiske, maar nu via andere paden tot aan het Luyendijkje bij Landsmeer. Dit dijkje volgden we via het fietspad tot aan de rand van Amsterdam-Noord. In de bebouwde kom kwamen we o.a. via de Meteorenweg bij sportpark Melkweg, waar bij de Omnivereniging T.O.B. de koffie / theepost was.

Na de verzorging wandelden we over de Coentunnel richting natuurgebied Noorder IJpolderplas. Over de dijk gingen we daarna tot aan de Noorder IJ- en Zeedijk, die de verbinding vormt met de wijk Poelenburg in Zaandam. Daar aangekomen wandelden we langs het sportpark Poelenburg en de Zuidervaart naar de fruitpost. Na de verzorging ging het verder door stadsparken, zoals in het Darwinpark over een graspad langs het water en andere bochtige weggetjes tot In 't Veldpark waar we over diverse heuveltjes liepen. Tot slot ging het door de Sportlaan naar de finish. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Het was zonnig wandelweer. Er gingen van start 417 wandelaars.

DE LEVENSLLOOP

Genève - Den Haag, juni - juli 2000

Graag wil ik speciale aandacht vragen voor een bijzondere groep mensen. Nu eens niet voor mensen ver weg getroffen door een oorlog of natuurramp, hoe terecht hun vraag om hulp ook is, maar mensen vlakbij, om de hoek van de straat. Het gaat om een kwetsbare groep mensen, bedreigd door een oorzaak van binnenuit. Ik vraag aandacht voor ernstig zieke kinderen.

Bij volwassenen die lijden aan een levensbedreigende ziekte, wordt hun omgeving geconfronteerd met de vraag of er wel genezing mogelijk is en de mogelijkheid van het overlijden van een dierbare. Deze dreiging schrikt mensen in hun omgeving af en zo raken ze ook nog eens in een isolement.

In onze maatschappij vindt men het heel gewoon dat we een hoge leeftijd bereiken. De confrontatie met een ernstig ziek kind is dan ook een schokkende ervaring. Iets wat we maar heel moeilijk kunnen accepteren. In het geval dat kinderen door een levensbedreigende ziekte worden getroffen, wordt de situatie alleen nog maar schrijnender en het isolement vaak nog veel groter. Vaak komen zij door hun ziekte terecht in een situatie, die het hen onmogelijk maakt deel te nemen aan de meest gewone dingen in hun jonge leven.

Ik wil een bijdrage leveren aan het verbeteren van de kansel of de situatie van deze kinderen, ook als dat mogelijk maar van tijdelijke aard is. Dit door geld bij elkaar te brengen voor twee doelen.

Mappa Mondo huis van het Nederlandse Rode Kruis

Mappa Mondo is een gezinsvervangend huis van het Nederlandse Rode Kruis, waar 8 kinderen met een levensbedreigende ziekte met kunde en liefde opgevangen worden. Kinderen die op dit moment veelal in ziekenhuizen wonen omdat ze geen ouders/verzorgers meer hebben, die voor hen kunnen zorgen. Maar ook voor kinderen van wie de ouders/verzorgers de zorg even niet aankunnen. Voor deze groep uit de samenleving is nog nooit een passend alternatief geweest. In Mappa Mondo kan per jaar aan circa 35 kinderen gegeven worden waar ze recht op hebben.

Mappa Mondo is een kleinschalig project. Dit is in het belang van de kinderen, want alleen zo kan er optimale zorg geboden worden. De kinderen kunnen in Mappa Mondo blijven tot op het moment dat ze overlijden of totdat eventueel een betere plaats gevonden wordt.

Naast de medische en verpleegkundige begeleiding hebben de kinderen behoefte aan extra warmte, tijd en aandacht. Deze belangrijke en zware taak wordt gedragen door vrijwilligers van het Nederlandse Rode Kruis. Hun bijdrage is echter niet voldoende om de toekomst van Mappa Mondo veilig te stellen.

Survivorship bij Kanker, de Nederlandse Kankerbestrijding/KWF

Kanker is een ziekte, waarvoor mensen nog steeds grote angst hebben en waarvan in veel gevallen nog geen werkelijke genezing mogelijk is. Een ziekte, die zich vaak stil en onstuitbaar, uitbreidt door het lichaam.

Met ingang van 1999 heeft de Nederlandse Kankerbestrijding/Koninkin Wilheminafonds het stimulerings- programma 'Survivorship bij kanker' geïntroduceerd. Door betere diagnostiek en effectievere behandeling overleven steeds meer kankerpatiënten. Voor kinderen met kanker geldt op dit moment dat ongeveer 70% van hen langdurig overleeft dan wel geneest. De behandeling van kanker op jonge leeftijd kan uiteenlopende gevolgen hebben, zowel in lichamelijke als in sociale en mentale zin.

In het kader van dit programma financiert de Nederlandse kankerbestrijding./KWF het project: "Kwaliteit van leven, levensloop en omgaan met de ziekte bij kinderen die genezen zijn van kanker".

Het project is gestart in 1999 en zal zes jaar duren.

Naar verwachting zullen 150 kinderen (en hun ouders) in de leeftijd van 5-15 jaar aan dat deel van de studie deelnemen waarin zij gedurende 5 jaar halfjaarlijks worden ondervraagd. Daarnaast zullen 350 jong-volwassenen (18-30 jaar), die als kind voor kanker zijn behandeld op een aantal punten worden vergeleken met leeftijdgenoten, die geen kanker hebben gehad.

De onderzoekers verwachten dat deze studie meer inzicht in de gevolgen van kanker op de levensloop en de kwaliteit van leven oplevert. Op basis van die uitkomsten zal men voor de toekomstige patiëntjes beter kunnen vaststellen welke risico's er voor later te verwachten zijn, zodat de hulpverlening aan die kinderen daarop kan worden afgestemd.

De Levensloop

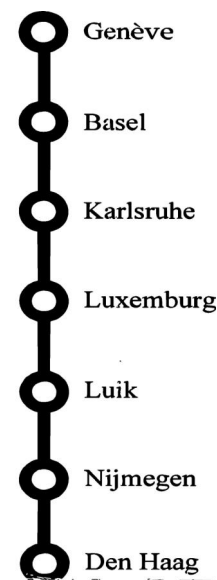
Ik wil geld inzamelen door mij te laten sponsoren voor het verrichten van een bijzondere inspanning: ik loop van Genève naar Den Haag. De start en de finish van de tocht zijn symbolisch voor de verbinding die er in de hulpverlening aan getroffen en altijd ligt tussen het Internationale Rode Kruis (Genève) en het Nederlandse Rode Kruis (Den Haag).

De wandeltocht begint op 1 juni 2000 in Genève bij het gebouw van het Internationale Rode Kruis. Daarna gaat het door de Jura naar Basel. Vanaf Basel wordt de route langs de Rijn vervolgd in noordelijke richting. Bij Karlsruhe wordt de Rijn overgestoken en buigt de route af naar het westen en gaat door Rheinland Pfalz richting Luxemburg. In Luxemburg buigt de route weer naar het noorden en gaat het door de Belgische Ardennen via Luik naar de Nederlandse grens. Vanuit Maastricht gaat het noordwaarts verder naar Nijmegen, waar deelname aan de Vierdaagse onderdeel uitmaakt van de tocht. Volgens de planning zal de tocht dan op 27 juli 2000 na ruim 1500 km eindigen bij het landelijk bureau van het Nederlandse Rode Kruis in Den Haag.

Uw bijdrage

Wilt u een bijdrage leveren aan de hierboven genoemde doelen, dan kunt u een bedrag overmaken ten name van 'De Levensloop' op rekening **90.13.52.055 van de SNS-bank**.

De binnengekomen bijdragen worden gelijkelijk verdeeld over de beide doelen. Om de garantie te kunnen bieden dat het geld geheel ten goede komt aan de genoemde doelen is de heer drs R. Collé RC, financieel directeur van Hooge Huys Verzekeringen, bereid gevonden op te treden als toezichthouder.

Wie ben ik?

Mijn naam is Piet van der Sluijs. Ik ben als stafmedewerker werkzaam bij een verzekeringsmaatschappij. In het voorjaar van 1999 is mijn zoon Henri overleden aan longkanker. In mijn vrije tijd ben ik vrijwilliger van het Nederlandse Rode Kruis. Mede daardoor kom ik vaak in aanraking met zieken, jong en oud.

Ik heb het plan opgevat om voor mijn 50^e verjaardag in 2000 geen cadeau voor mijzelf te vragen, maar geld in te zamelen voor hen die dat zoveel harder nodig hebben dan ik. Omdat ik aan het wandelen van lange afstanden veel plezier beleef, wil ik op deze manier geld inzamelen.

Wilt u nog nadere informatie, dan kunt u contact met mij opnemen:

P.A.H. van der Sluijs
Kaarder 30
1625 T] Hoorn

24 april 2e Paasdag 24e Astense Paastocht Startplaats: Café J. van Hoek Markt 12, ASTEN. (N.Br.)

Starttijden:	40 km 8.30-10.00 uur.	Inschrijfgeld:	40 km f 5.50
	30 km 8.30-10.00 uur		30 km f 5.50
	20 km 9.30-10.00 uur.		20 km f 4.50
	15 km 9.30-13.00 uur.		15 km f 3.50
	10 km 9.30-13.00 uur		10 km f 3.50

Kinderen t/m 12 jaar ontvangen een reductie van 50% op het inschrijfgeld, tevens ontvangen zij een stempel op een stempelkaart voor het verkrijgen van een beloning bij resp. 4, 6, 8 en 10 afgelegde tochten bij w.s.v. OLAT.

Het inschrijfgeld is inclusief de verzorging op de wagenrusten, sticker en stempel.

DE RECREATIEVE WANDELKALENDER

15 april Geldermalsen: 9 ^e Bloesemwandeltocht Vanaf 7.30 uur 40-25-15-8 km Fruitveiling, Deilseweg 7 ☎ 0345-651112	15 en 16 april Schijndel: 41e Wandelsportdag Vanaf 8 uur 42-30-20-15-10-5-2,5 km Centr. De Vink, Hoevenbraaksestraat 56 ☎ 073-5476402	15 en 16 april Etten-Leur: 11 ^e Adriaan vd Bergtocht Vanaf 9 uur 40-30-20-15-10-6 km Het Turfschip, Lange Brugstr. 63 ☎ 076-5216976
16 april Luyksgestel: 6e int. Liskesloop Vanaf 7 uur 25-15-10-7 km VVV kant. Kapellerweg 3 ☎ 0497-542601	16 april Nederweert-Eind: Lentewandeling Vanaf 8 uur 30-25-15-10 km Zaal Smolenaers, Pat. Maesplein 1 ☎ 0495-625273	16 april Boekel: Beukelootocht Vanaf 8 uur 30 km, 20-15-10-5 km VG Prof.v.d. Veldenstraat 1a ☎ 0492-322938
22 april Dongen: Lentetocht WIK Vanaf 7.30 uur 50 km, 40-30-20 km Kantine Atledo, Sportpartk Hertog Jan ☎ 0162-313410	23 april Valkenswaard: Voetje v. Voetje Vanaf 8 uur 30-20-15-10-5 km Cafe De Rietvink, Reisvennenstr 34 ☎ 040-2041919	24 april Breda: Paastocht Vanaf 8 uur 40-25-15-10-5 km Bredasering, Talmastraat 1 ☎ 076-5147412
24 april Asten: 24 ^e Astense Paastocht OLAT Vanaf 8.30 uur 40-30 km, 20-15-10 km Cafe J.van Hoek, Markt 12 ☎ 0413-475467	24 april Wijk en Aalburg: 16 ^e Vrijbuiterstocht Vanaf 7 uur 50-40-30 km, 20-15-10-5 De Drieklank, Katalijnestraat 1a ☎ 0183-441571	29 april Steenbergen: Nassaustad wandeltocht Vanaf 8 uur 40-25-15-10-5 km Sportpark, Seringenlaan ☎ 0167-566238
29 april wijziging!!!! Valkenswaard: Oranjetocht Vanaf 8 uur 40-30 km, 20-10 km De Hofnar, Cult centr. De Hofnar 10 ☎ 040-2049342	30 april Merselo-Venray: Natuurtocht Vanaf 7 uur 40-30-20-15-10-5 km Het Anker, Grootdorp 73 ☎ 0478-586556	6 mei Wageningen: Capitulatie Bevrijdingst Vanaf 8 uur 40-25 km, 15-10-5 km De Markt, Wageningen ☎ 0317-410777
6 mei Roosendaal: Mars Rondom R'daal Vanaf 7 uur 50-40-30 km, 20-10 km Thorhonk, Marterdreef ☎ 0165-536427	7 mei Cuijk-Katwijk: 13 ^e Cuijksemars Vanaf 7 uur 42-3-25-20-15-10-5 km Schutterij L'Arc, Liefkenshoek ☎ 0485-316638	7 mei Gemert: Lentetocht Zuth Vanaf 7 uur 42-20 km, 20-15-10-5 km Clubhuis ZUTH, Churchilllaan 12 ☎ 0492-364579

TOT VOLGENDE MAAND

Recreatieboerderij Tergracht

Midden in een uniek stukje natuur langs het riviertje de Geul werd zo'n 70 jaar geleden het 'kamperen bij de boer' als het ware uitgevonden. Sinds 1930 wordt op ons terrein gekampeerd en gebivakkeerd. Kamperen kan nog steeds op een van de ruime plaatsen met prachtig uitzicht. Maar tegenwoordig kunt u ook terecht in een van de appartementen.

De **gezinsappartementen** hebben allemaal een eigen keuken, badkamer, zithoek met ktv, een of meerdere slaapkamers, cv, eventueel een open haard, gratis beddengoed.

De **groepsappartementen**, geschikt voor 10 t/m 50 personen beschikken tevens over een eigen keuken (met grote pannen, 6 pits gasfornuis e.d.), zithoek met ktv, diverse badkamers, gratis beddengoed en vooral voldoende slaapkamers voor een minimum aantal personen (dus geen grote slaapzalen).

Recreatieboerderij Tergracht

Plaatweg 6

6285 NK EPEN

Tel. 043-455 2762

Fax 043-455 3428

It's a wandelful world! met RWB wandelvakanties

In Tirol en Vorarlberg (Oostenrijk)

Nieuw in ons jaarprogramma !!

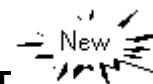
IML wandelen in Seefeld/Leutasch

Voor meer informatie: Stichting RWB

Apollostraat 28, 5721 CD Asten

Telefoon en Fax 0493-699671

E-mail: info@rwb.realm.nl

INTERNET

Adverteerders in het OLAT-nieuws en sponsors GRATIS link en plaatsing op het Internet

www.wandel-olat.org *

ADVERTENTIETARIEVEN

1/16 pagina (1x bewijsnummer) f 65,00

1/8 pagina (incl. OLAT-Nieuws) f 110,00*

1/4 pagina (incl. OLAT-Nieuws) f 200,00*

1/2 pagina (incl. OLAT-Nieuws) f 380,00*

1/1 pagina (incl. OLAT-Nieuws) f 600,00*

De advertenties zullen 11x geplaatst worden. In overleg is één tussentijdse wijziging van de advertentie mogelijk.

Een éénmalige advertentie kost 25% van het jaartarief minimaal 1/8 pagina.

**OPGAVE ADVERTENTIE BIJ:
THEO TROMP**

☎0495-450325/Fax 0495-450327

*Inclusief toezending OLAT-Nieuws en plaatsing op het Internet vanaf 1/8 pag.

ABONNEMENT OLAT-NIEUWS

F 30,00 PER JAAR

LIDMAATSCHAP OLAT

(INCL. 1x OLAT-NIEUWS)

Hoofdlid f 42,50

Junior/65+ f 32,50

2e gezinslid f 12,50

3e gezinslid f 5,00

4e en meer gratis

KNAU-lid f 50,00 (extra)

Eénmalige kosten: entreegeld hoofdlid f 12,50 en een gezinslid f 2,50, en voor een ieder lid f 5,50 voor de het OLAT-clubembleem.

Leden ontvangen het blad "Voetnoten" één gratis LWP en reductie op OLAT-evenementen en vele andere tochten.